

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 192

fyrtiosjätte årgången

31 juli 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1348/2003 av den 30 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
* Kommissionens förordning (EG) nr 1349/2003 av den 29 juli 2003 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättförädlbara varor	3
* Kommissionens förordning (EG) nr 1350/2003 av den 30 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 97/95 vad beträffar regleringsåret 2003/2004 i fråga om produktionen av potatisstärkelse	7
* Kommissionens förordning (EG) nr 1351/2003 av den 30 juli 2003 om fastställande av förvaltningsbestämmelser för den första delen av de kvantitativa kvoter som är tillämpliga under 2004 för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina	8
* Kommissionens förordning (Euratom) nr 1352/2003 av den 23 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1209/2000 om fullgörande av upplysningsplikten enligt artikel 41 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen	15
* Kommissionens förordning (EG) nr 1353/2003 av den 30 juli 2003 om upphörande av fiske efter glyskolja med fartyg som för en medlemsstats flagg	18
Kommissionens förordning (EG) nr 1354/2003 av den 30 juli 2003 om ändring av exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick	19
Kommissionens förordning (EG) nr 1355/2003 av den 30 juli 2003 om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	21

Kommissionen

2003/564/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 28 juli 2003 om tillämpningen av rådets direktiv 72/166/EEG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs** ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 2626] 23

2003/565/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 25 juli 2003 om förlängning av den tidsperiod som föreskrivs i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG** ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 2692] 40

2003/566/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 28 juli 2003 om det ekonomiska bidraget till förverkligande av åtgärder som medlemsstaterna planerar för år 2003 i syfte att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken** [delgivet med nr K(2003) 2693] 44

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- * **Rådets beslut 2003/567/GUSP av den 21 juli 2003 om genomförande av gemensamma ståndpunkt 1999/533/GUSP om Europeiska unionens bidrag i syfte att främja det snara ikraftträdandet av Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar** 53

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

- * **Rådets rambeslut 2003/568/RIF av den 22 juli 2003 om kampen mot korruption inom den privata sektorn** 54

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1348/2003**av den 30 juli 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	060	56,0
	999	56,0
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	74,2
	999	74,2
0805 50 10	382	53,6
	388	53,1
	524	54,9
	528	54,8
	999	54,1
0806 10 10	052	126,5
	220	168,2
	400	192,1
	600	150,1
	624	137,6
	999	154,9
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388
400		97,7
508		73,1
512		78,1
528		50,3
720		66,1
800		184,8
804		93,1
999		90,3
0808 20 50	052	75,0
	388	64,3
	512	59,5
	528	63,8
	999	65,7
0809 10 00	052	164,7
	064	127,1
	066	109,1
	999	133,6
0809 20 95	052	297,1
	400	261,0
	404	250,6
	999	269,6
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,1
	064	92,6
	094	123,1
	999	124,3
0809 40 05	064	82,7
	068	76,9
	094	70,3
	999	76,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1349/2003

av den 29 juli 2003

om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämelse när det gäller vissa lättförädlade varor

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1335/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 173.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställs kommissionens kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

- (2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 187, 26.7.2003, s. 16.

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	37,32	277,35	343,07	26,53
1.40	Vitlök 0703 20 00	146,92	1 091,85	1 350,54	104,46
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	40,98	304,55	376,71	29,14
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	52,34	388,98	481,14	37,21
1.90	Broccoli (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,53	564,70	43,68
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	54,27	403,32	498,88	38,59
1.130	Morötter ex 0706 10 00	18,15	134,89	166,84	12,90
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	92,37	686,47	849,11	65,68
1.160	Ärter (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	328,50	2 441,32	3 019,74	233,56
1.170	Bönor:				
1.170.1	— Bönor (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	95,21	707,57	875,22	67,69
1.170.2	— Bönor (<i>Phaseolus</i> ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	93,80	697,09	862,26	66,69
1.200	Sparris:				
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	308,46	2 292,39	2 835,53	219,32
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	218,23	1 621,82	2 006,08	155,16
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	68,55	509,48	630,19	48,74
1.220	Stjälkselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	79,14	588,14	727,49	56,27
1.230	Kantareller 0709 59 10	816,97	6 071,48	7 510,00	580,87
1.240	Paprika 0709 60 10	112,98	839,67	1 038,61	80,33
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	99,40	738,71	913,73	70,67
2.30	Ananas, färsk ex 0805 30 00	116,75	867,62	1 073,19	83,01

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Avocado, färsk ex 0804 40 00	178,55	1 326,96	1 641,36	126,95
2.50	Guava och mango, färska ex 0804 50 00	167,41	1 244,14	1 538,92	119,03
2.60	Apelsiner, färska:				
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner 0805 10 10	43,20	321,05	397,12	30,72
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	46,70	347,08	429,31	33,21
2.60.3	— Andra 0805 10 50	31,20	231,87	286,81	22,18
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färska; klementiner, wilkingss och liknande citrushybrider, färska:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	74,45	553,29	684,38	52,93
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	99,88	742,26	918,12	71,01
2.70.3	— Mandariner och wilkingss ex 0805 20 50	62,97	467,96	578,83	44,77
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	52,34	389,00	481,17	37,22
2.85	Limefrukter (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), färska 0805 50 90	78,19	581,06	718,73	55,59
2.90	Grapefrukter, färska:				
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	75,65	562,21	695,41	53,79
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	89,83	667,58	825,75	63,87
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	36,02	267,68	331,10	25,61
2.120	Meloner (andra än vattenmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	58,49	434,68	537,67	41,59
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	49,41	367,20	454,20	35,13
2.140	Päron:				
2.140.1	— Päron — Nashi (Pyrus pyrifolia) Päron — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoser 0809 10 00	114,30	849,44	1 050,70	81,27
2.160	Körsbär 0809 20 95 0809 20 05	538,04	3 998,55	4 945,93	382,55

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	382,57	2 843,17	3 516,81	272,01
2.205	Hallon 0810 20 10	304,95	2 266,30	2 803,25	216,82
2.210	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i> 0810 40 30	296,97	2 206,99	2 729,90	211,15
2.220	Kiwifrukt (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	144,05	1 070,57	1 324,22	102,42
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 95	381,46	2 834,90	3 506,57	271,22
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter ex 0810 90 95	318,82	2 369,37	2 930,75	226,68
2.250	Litchiplommon ex 0810 90 30	242,87	1 804,94	2 232,59	172,68

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1350/2003

av den 30 juli 2003

om ändring av förordning (EG) nr 97/95 vad beträffar regleringsåret 2003/2004 i fråga om produktionen av potatisstärkelse

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003⁽²⁾, särskilt artikel 8.5 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättande av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 962/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De belopp som gällde för regleringsåret 2001/2002 för minimipriset, kompensationsbetalningen till producenten och bidraget till stärkelseproducerande företag, och som fastställdes i förordningarna (EEG) nr 1766/92 och (EG) nr 1868/94, skall förbli oförändrade för regleringsåren 2002/2003 och 2003/2004.
- (2) I bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 97/95 av den 17 januari 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller det minimipris som skall betalas och den kompensationsbetalning som skall beviljas till producenter av potatis samt för rådets förordning (EG) nr 1868/94 om upprättande av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1425/2002⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser om minimipriset, bidraget till det stärkelseproducerande företaget och

kompensationsbetalningen till producenten i förhållande till potatisens stärkelseinnehåll och vikten under vatten av 5 050 gram potatis, vilka skall gälla fram till och med regleringsåret 2002/2003. Bilaga II bör alltså ändras för att den skall kunna tillämpas även under regleringsåret 2003/2004 med samma belopp som de som gällde under regleringsåren 2001/2002 och 2002/2003.

- (3) För att få kontinuitet mellan regleringsåren är det nödvändigt att de åtgärder som föreskrivs i den här förordningen tillämpas från och med den 1 juli 2003.
- (4) Förordning (EG) nr 97/95 bör därför ändras.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga II till förordning (EG) nr 97/95 skall underrubriken "Del B: regleringsåren 2001/2002 och 2002/2003" ersättas med "Del B: regleringsåren 2001/2002, 2002/2003 och 2003/2004".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 197, 30.7.1994, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 149, 7.6.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 16, 24.1.1995, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 206, 3.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1351/2003

av den 30 juli 2003

om fastställande av förvaltningsbestämmelser för den första delen av de kvantitativa kvoter som är tillämpliga under 2004 för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 520/94 av den 7 mars 1994 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003⁽²⁾, särskilt artikel 2.3 och 2.4, artikel 6.3 samt artiklarna 13, 23 och 24 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, (EEG) nr 1766/82 och (EEG) nr 3420/83⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 427/2003⁽⁴⁾, infördes årliga kvantitativa kvoter för vissa i bilaga I till den här förordningen angivna produkter med ursprung i Kina. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 520/94 är tillämpliga på dessa kvoter.
- (2) I enlighet därmed antog kommissionen förordning (EG) nr 738/94⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 983/96⁽⁶⁾, som innehåller allmänna bestämmelser för genomförandet av förordning (EG) nr 520/94. Dessa bestämmelser är tillämpliga vid förvaltningen av de ovannämnda kvoterna, om inte annat följer av bestämmelserna i den här förordningen.
- (3) Med hänsyn till vissa särdrag i den kinesiska ekonomin, den säsongbetonade karaktären hos en del av produkterna samt den tid som krävs för transporter läggs order på produkter som omfattas av kvoter i allmänhet före kvotårets början. Det är därför viktigt att se till att restriktioner av administrativ natur inte hindrar genomförandet av planerad import. För att inte kontinuiteten i handelsmönstren skall påverkas bör därför bestämmelserna om fördelning och förvaltning av den första delen av kvoterna för 2004 antas före kvotårets början.
- (4) En genomgång av de olika förvaltningsmetoder som anges i förordning (EG) nr 520/94 visar att man bör använda den metod som grundar sig på beaktande av traditionella handelsmönster. Enligt denna metod delas kvoterna upp i två delar varvid den ena delen avsätts för traditionella importörer och den andra övriga sökande.
- (5) Detta har visat sig vara det bästa sättet att säkerställa kontinuiteten i de berörda gemenskapsimportörernas affärsverksamhet och att undvika störningar i handelsmönstret.
- (6) Den referensperiod som i den tidigare förordningen om förvaltning av de berörda kvoterna användes för fördelning av den del av kvoten som avsatts för traditionella importörer kan inte uppdateras. Åren 2000 och 2001 karakteriserades av vissa snedvridningar, i synnerhet en dryg fördubbling av antalet ansökningar från en medlemsstat, vilket resulterade i kraftigt minskade individuella kvottilldelningar för alla icke-traditionella importörer i samtliga medlemsstater. Under 2002 skedde en avsevärd ökning av antalet ansökningar som ingavs i andra medlemsstater av icke-traditionella importörer från Förenade kungariket, vilket tyder på försök att kringgå bestämmelserna om närstående person. Dessutom pågår undersökningar av ett antal innehavare av licenser beviljade 2002 och 2003 vilka kan ha gjort sig skyldiga till överträdelse av bestämmelserna om närstående person. De senaste år som är representativa för en normal utveckling av handelsflödena avseende de berörda produkterna är 1998 och 1999. Följaktligen måste de traditionella importörerna bevisa att de under 1998 eller 1999 importerade produkter med ursprung i Kina vilka omfattas av kvoterna i fråga.
- (7) Erfarenheten visar att den metod som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr 520/94 och som grundar sig på den ordning i vilken ansökningarna lämnas in kan vara mindre lämpad för fördelning av den del av kvoten som är förbehållen icke-traditionella importörer. Det är följaktligen, i enlighet med artikel 2.2 c i förordning (EG) nr 520/94, lämpligt att föreskriva fördelning i proportion till de begärda kvantiteterna, på grundval av en samtidig genomgång av de ansökningar om importlicenser som faktiskt inlämnats, i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 520/94.
- (8) Kommissionen anser att näringsidkare som lämnar in ansökan i egenskap av icke-traditionella importörer och som omfattas av definitionen av närstående person i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 881/2003⁽⁸⁾, bör få inge en enda licensansökan för den del av kvoten som avsatts för icke-traditionella importörer. För att förhindra spekulativa ansökningar bör den mängd som en icke-traditionell importör får ansöka om begränsas till en viss volym.

⁽¹⁾ EGT L 66, 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT L 65, 8.3.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 87, 31.3.1994, s. 47.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 1.6.1996, s. 47.

⁽⁷⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 134, 29.5.2003, s. 1.

- (9) Det är lämpligt att fastställa den kvotandel som avsatts för traditionella importörer till 75 % och för icke-traditionella importörer till 25 %.
- (10) Det förefaller också lämpligt att överföra kvantiteter som de icke-traditionella importörerna inte tagit i anspråk till de traditionella importörerna, så att dessa kvantiteter ändå kan fördelas samma år som de infördes.
- (11) Med tanke på fördelningen av kvoterna bör en tidsgräns fastställas för traditionella och icke-traditionella importörers inlämnande av licensansökningar.
- (12) Medlemsstaterna måste, enligt förfarandet i artikel 8 i förordning (EG) nr 520/94, underrätta kommissionen om mottagna importlicensansökningar. Uppgifterna om traditionella importörers tidigare import måste uttryckas i samma enheter som kvoten i fråga.
- (13) Eftersom Europeiska unionen kommer att utvidgas den 1 maj 2004 är det lämpligt att dela upp kvoterna för 2004 i två delar, varav den första öppnas från januari till april 2004 för importörer i de nuvarande medlemsstaterna och den andra från maj till december 2004 för importörer i alla de länder som kommer att bli medlemsstater från och med maj 2004.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för förvaltning av kvoter som inrättats genom artikel 22 i förordning (EG) nr 520/94.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs för år 2004 särskilda bestämmelser för förvaltning av de kvantitativa kvoter som anges i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 427/2003 rörande ändring av rådets förordning (EG) nr 519/94.

Med tanke på Europeiska unionens utvidgning i maj 2004 skall kvoterna för 2004 uppdelas i två separata delar. Genom denna förordning öppnas kvoterna för perioden januari–april 2004.

Förordning (EG) nr 738/94 rörande allmänna bestämmelser för genomförandet av förordning (EG) nr 520/94 skall tillämpas, om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna i den här förordningen.

Artikel 2

1. De kvantitativa kvoter som avses i artikel 1 skall fördelas enligt den metod som anges i artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 520/94 och som grundar sig på traditionella handelsmönster.
2. De delar av varje kvantitativ kvot som avsatts för traditionella importörer respektive icke-traditionella importörer anges i bilaga I till denna förordning.

3. a) Den del som avsatts för icke-traditionella importörer skall fördelas enligt den metod som grundar sig på fördelning i proportion till begärda kvantiteter. Den volym som varje enskild importör ansöker om får inte överskrida den volym som anges i bilaga II.
- b) Aktörer som är att betrakta som närstående personer enligt definitionen i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 får inge en enda licensansökan för den del av kvoten som avsatts för icke-traditionella importörer när det gäller de varor som anges i ansökan. Utöver den förklaring som föreskrivs i artikel 3.2 g i förordning (EG) nr 738/94, ändrad genom artikel 1 i förordning (EG) nr 983/96, skall det i licensansökningar avseende kvoten för icke-traditionella importörer anges att den sökande inte är någon annan aktör närstående som lämnat in en ansökan avseende kvoten i fråga.
- c) De delar av kvantiteterna som avsatts för icke-traditionella importörer och som inte fördelats kommer att läggas till de kvantiteter som avsatts för traditionella importörer.

Artikel 3

Ansökningar om importlicenser skall inges till de behöriga myndigheter som förtecknas i bilaga III till denna förordning från och med dagen efter det att denna förordning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* till och med den 19 september 2003, kl. 15.00 Brysselstid.

Artikel 4

1. Vid fördelningen av den del av varje kvot som avsatts för traditionella importörer skall de aktörer som kan visa att de importerat varor under kalenderåret 1998 eller 1999 anses vara traditionella importörer.

2. De bevishandlingar som anges i artikel 7 i förordning (EG) nr 520/94 skall avse övergång till fri omsättning under kalenderåret 1998 eller 1999, enligt importörens uppgifter, av produkter med ursprung i Kina som omfattas av den kvot som ansökan avser.

3. I stället för de handlingar som anges i artikel 7 första strecksatsen i förordning (EG) nr 520/94 får den sökande, som bevis för att denne eller i förekommande fall den aktör vars verksamhet denne övertagit importerade produkten i fråga under kalenderåren 1998 eller 1999, till sin licensansökan foga handlingar som upprättats och bestyrkts av de behöriga nationella myndigheterna på grundval av tillgängliga tulluppgifter.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall senast 15 oktober 2003, kl. 10.00 Brysselstid, meddela kommissionen antalet importlicensansökningar och den sammanlagda kvantitet som dessa avser samt, när det gäller ansökningar inlämnade av traditionella importörer, de volymer som importerats av traditionella importörer under den referensperiod som avses i artikel 4.1 i denna förordning.

Artikel 6

Kommissionen skall senast den 15 november 2003 anta de kvantitativa kriterier som de behöriga myndigheterna skall tillämpa vid behandlingen av importörernas ansökningar.

Artikel 7

Importlicenserna skall gälla ett år räknat från den 1 januari 2004.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Fördelning av kvoter

Varubeskrivning	HS-/KN-nummer	Del som avsatts för traditionella importörer 75 %	Del som avsatts för icke-traditionella importörer 25 %
Skodon enligt HS-/KN-nr	ex 6402 99 ⁽¹⁾	13 650 776 par	4 550 259 par
	6403 51 6403 59	1 067 332 par	355 777 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	4 225 827 par	1 408 609 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	6 355 749 par	2 118 583 par
	6404 19 10	11 121 637 par	3 707 212 par
Bords- och köksartiklar av porslin enligt HS-/KN-nr	6911 10	21 027 ton	7 009 ton
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin, enligt HS-/KN-nr	6912 00	15 909 ton	5 303 ton

⁽¹⁾ Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av

a) skodon utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar eller dylikt,

b) skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA II

Största kvantitet som var och en av de icke-traditionella importörerna får ansöka om

Varubeskrivning	HS-/KN-nummer	Fastställd största kvantitet
Skodon enligt HS-/KN-nr	ex 6402 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	6403 51 6403 59	5 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	5 000 par
	6404 19 10	5 000 par
Bords- och köksartiklar av porslin enligt HS-/KN-nr	6911 10	5 ton
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin, enligt HS-/KN-nr	6912 00	5 ton

⁽¹⁾ Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av

- a) skodon utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar eller dylikt,
- b) skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA III

Förteckning över behöriga nationella myndigheter

1. BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral "Économie, PME, classes moyennes et Énergie"

Administration du potentiel économique
Politiques d'accès aux marchés, Service "Licences"

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie

Bestuur Economisch Potentieel
Markttoegangsbeleid, Dienst Vergunningen
Rue Général-Leman 60, Generaal Lemanstraat 60
B-1040 Bruxelles/Brussel
Téléphone (32-2) 206 58 16
Télécopieur/Fax (32-2) 230 83 22/231 14 84

2. DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Vejlsøvej 29
DK-8600 Silkeborg
Tlf. (45) 35 46 60 30
Fax (45) 35 46 64 01

3. DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)

Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49) 619 69 08-0
Fax (49) 619 69 42 26/(49) 6196 908-800

4. GREECE

**Ministry of Economy & Finance
General Directorate of Policy Planning & Implementation****Directorate of International Economic Issues**

1, Kornarou Street
GR-Athens 105-63
Tel. : (30-210) 328 60 31/328 60 32
Fax : (30-210) 328 60 94/328 60 59

5. ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda

Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel. (34) 913 49 38 94/913 49 37 78
Fax (34) 913 49 38 32 /913 49 37 40

6. FRANCE

Service des titres du commerce extérieur

8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 Paris Cedex 09
Téléphone (33-1) 55 07 46 69/95
Télécopieur (33-1) 55 07 48 32/34/35

7. IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment

Licensing Unit, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 25 41
Fax (353-1) 631 25 62

8. ITALIA

Ministero del Commercio con l'estero

Direzione Generale per la Politica commerciale e la gestione del regime degli scambi — Disivione VII
Viale America, 341
I-00144 Roma
Tel. (39) 06 599 31/06 59 93 24 19/06 59 93 24 00
Fax (39) 06 592 55 56

9. LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères

Office des licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Téléphone (352) 22 61 62
Télécopieur (352) 46 61 38

10. NEDERLAND

Belastingdienst/Douane

Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland
Tel. (31 -50) 523 91 11
Fax (31-50) 523 22 10

11. ÖSTERREICH

**Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Außenwirtschaftsadministration**

Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Tel. (43) 1 711 00 0
Fax (43) 1 711 00 83 86

12. PORTUGAL

Ministério das Finanças

Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo, Edifício da Alfândega de Lisboa
Largo do Terreiro do Trigo
P-1100 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 42 63
Fax: (351-21) 881 42 61

13. SUOMI/FINLAND

Tullihallitus/Tullstyrelsen
Erottajankatu/Skillnadsgatan 2
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P./Tel: (358-9) 6141
F. (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Tel. (44-1642) 36 43 33/36 43 34
Fax (44-1642) 53 35 57

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (Euratom) nr 1352/2003

av den 23 juli 2003

om ändring av förordning (EG) nr 1209/2000 om fullgörande av upplysningsplikten enligt artikel 41 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 41–44 i detta,

med beaktande rådets förordning (Euratom) nr 2587/1999 av den 2 december 1999 om vilka investeringsprojekt som skall meddelas kommissionen i enlighet med artikel 41 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I syfte att öka öppenheten och rättssäkerheten bör man förstärka befintliga bestämmelser och formalisera de metoder som tillämpas av kommissionen för att genomföra överläggningar om och granskningar av de investeringsprojekt som berör målen för Euratomfördraget.
- (2) Kommissionen bör med hjälp av en blankett som kan skickas i pappersversion eller på elektronisk väg under rättas om investeringsprojekt som avser nya anläggningar, återanskaffningar eller omställningar som uppfyller de kriterier som rådet fastställer i förordning (Euratom) nr 2587/1999. Med hänsyn till rättssäkerheten är det nödvändigt att bekräfta till den person eller företag som har skickat underrättelsen att kommissionen har tagit emot den.
- (3) Den period inom vilken kommissionen skall granska, överlägga och anta sina synpunkter i enlighet med artikel 43 i Euratomfördraget bör fastställas till två månader från och med erhållandet av den fullständiga underrättelsen. De anmärkningar som görs av tredje parter bör vidarebefordras av kommissionen till den berörda personen eller företaget för att de skall få möjlighet att reagera på dem. Av rättssäkerhetsskäl bör denna granskning avslutas genom en rekommendation, i enlighet med artikel 124 i Euratomfördraget.
- (4) I samtliga fall där, som ett resultat av den preliminära granskningen, kommissionen anser att det råder tvivel om målen för Euratomfördraget mot bakgrund av förordning (Euratom) nr 2587/1999 bör ett utförligt undersöknings- och diskussionsförfarande inledas för att göra det möjligt dels för kommissionen att samla in all information den behöver för att uppfylla sina uppgifter i enlighet med Euratomfördraget, dels för de berörda personerna och företagen att komma med synpunkter.

- (5) Efter att ha beaktat de berörda personernas eller företagens synpunkter bör kommissionen avsluta sin granskning genom att anta en rekommendation så snart tvivlen har undanröjts.
- (6) För att nå en samordnad utveckling av investeringarna inom kärnenergisektorn är det lämpligt att effektivt övervaka de åtgärder som slutligen tas av de berörda personerna eller företagen i enlighet med den rekommendation som antagits av kommissionen.
- (7) För att säkerställa att reglerna i Euratomfördraget tillämpas riktigt och effektivt, bör kommissionen kunna återkalla sin rekommendation om den är grundad på oriktiga uppgifter.
- (8) Det är lämpligt att investeringsprojekten ges offentlighet, samtidigt som den princip som fastställs i artikel 44 i Euratomfördraget om att de berörda medlemsstaterna och företagen måste ge sitt samtycke bör iaktas. Med hänsyn till öppenhet och rättssäkerheten är det lämpligt att offentliggöra alla investeringsprojekt och rekommendationer som antagits. Kommissionen bör offentliggöra en årlig rapport om hur rekommendationerna har genomförts och om de särskilda åtgärder som vidtagits av berörda personer och företag som svar på kommissionens synpunkter.
- (9) Om dessa investeringar inte är nödvändiga för eller går utöver Euratomfördragets mål eller om den offentliga finansieringen av dessa investeringar skulle snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen på den inre marknaden, skall denna förordning inte påverka tillämpningen av EG-fördraget.
- (10) Förordning (EG) nr 1209/2000 ⁽²⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1209/2000 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

”Kommissionens förordning (Euratom) nr 1209/2000 av den 8 juni 2000 om förfaranden för granskning av underrättelser enligt artikel 41 i Euratomfördraget”.

⁽¹⁾ EGT L 315, 9.12.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 138, 9.6.2000, s. 12.

2. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. Kommissionen skall underrättas med hjälp av den blankett som finns i bilagan till denna förordning om investeringsprojekt som avser nya anläggningar, återanskaffningar eller omställningar, om projekten till sin art och omfattning uppfyller de kriterier som fastställs i förordning (Euratom) nr 2587/1999.

Blanketten kan lämnas in i pappersformat eller elektroniskt.

2. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta berörda personer eller företag om att den har mottagit en underrättelse."

3. Följande artiklar 3a–3f skall införas:

"Artikel 3a

1. Kommissionen skall granska underrättelsen så snart den har mottagits. Den skall framföra sina synpunkter i form av en rekommendation.

2. Om kommissionen, efter en granskning, anser att det ifrågasvarande investeringsprojektet inte ger upphov till några tvivel med hänsyn till målen för och iakttagandet av Euratomfördraget, skall den notera detta och uttrycka sina synpunkter genom en rekommendation till de berörda personerna, företagen och den berörda medlemsstaten.

3. Om kommissionen, efter en granskning, anser att det ifrågasvarande investeringsprojektet ger upphov till tvivel om målen för och iakttagandet av Euratomfördraget, skall den inleda ett utförligt undersökningsförfarande för att ytterligare överlägga om alla aspekter av investeringsprojektet som avser målen i det fördraget.

4. Rekommendationen i enlighet med punkt 2 och inledandet av det utförliga undersökningsförfarandet som avses i punkt 3 skall genomföras inom två månader. Perioden skall börja dagen efter mottagandet av en fullständig underrättelse i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och förordning (Euratom) nr 2587/1999. Underrättelsen skall anses vara fullständig om kommissionen inte begär in ytterligare upplysningar inom två månader från det att den mottog underrättelsen eller infordrade kompletterande upplysningar.

5. Om kommissionen varken har lagt fram någon rekommendation i enlighet med punkt 2 eller vidtagit åtgärder inom den period som fastställs i punkt 4, skall investeringsprojektet anses förenligt med målen för och bestämmelserna i Euratomfördraget.

Artikel 3b

1. Om kommissionen anser att den har erhållit ofullständiga uppgifter av den berörda personen eller det berörda företaget beträffande ett investeringsprojekt som den underrättats om, skall den begära alla nödvändiga ytterligare upplysningar. Om den berörda personen eller företaget besvarar en sådan begäran, skall kommissionen underrätta den personen eller företaget om att den mottagit svaret.

2. Om den berörda personen eller det berörda företaget inte lämnar de begärda uppgifterna inom den tidsfrist som har föreskrivits av kommissionen eller lämnar ofullständiga uppgifter, skall kommissionen sända en påminnelse i vilken den skall ange en lämplig ytterligare tidsfrist inom vilken uppgifterna skall lämnas.

Artikel 3c

1. När det utförliga undersökningsförfarandet inleds skall kommissionen göra en sammanfattning av de berörda sak- och rättsfrågorna som skall inbegripa en preliminär bedömning av investeringsprojektet med hänsyn till bestämmelserna i och målen för Euratomfördraget och rådets förordning (Euratom) nr 2587/1999. Kommissionen skall uppmana de berörda personerna eller företagen att komma in med sina kommentarer och ytterligare överlägga med kommissionen inom en fastställd tidsfrist som normalt inte skall överstiga två månader.

2. Berörda personer och företag rekommenderas att inte genomföra investeringsprojektet innan kommissionen har lagt fram sin rekommendation om det ifrågasvarande projektet eller innan detta kan anses vara förenligt med målen för och bestämmelserna i Euratomfördraget som avses i artikel 3a.5.

Artikel 3d

1. Om kommissionen efter överläggningar och/eller ändringar utförda av den berörda personen eller det berörda företaget finner att investeringsprojektet är förenligt med målen för och bestämmelserna i Euratomfördraget, skall den ange sina synpunkter genom en rekommendation som skall meddelas till de berörda personerna, företagen och den berörda medlemsstaten.

2. Om kommissionen efter överläggningar och/eller ändringar utförda av den berörda personen eller det berörda företaget finner att det ifrågasvarande investeringsprojektet inte är förenligt med målen för och bestämmelserna i Euratomfördraget, skall den ange sina synpunkter genom en rekommendation som skall meddelas till de berörda personerna, företagen och den berörda medlemsstaten.

3. Synpunkterna enligt punkterna 1 och 2 skall fastställas så snart de tvivel som avses i artikel 3a.3 undanröjts. Kommissionen skall i möjligaste mån sträva efter att anta en rekommendation inom sex månader efter det att det utförliga undersökningsförfarandet har inletts.

4. När den period som avses i punkt 3 har löpt ut, och om den berörda personen eller företaget begär detta, skall kommissionen inom två månader utfärda sin rekommendation på grundval av de uppgifter som den har tillgång till.

Artikel 3e

Efter det att rekommendationen om det ifrågasvarande investeringsprojektet har utfärdats skall kommissionen övervaka och, där så är lämpligt, överlägga med personerna eller företagen om de särskilda åtgärder som vidtagits eller planeras i enlighet med kommissionens rekommendation.

Artikel 3f

Kommissionen får återkalla en rekommendation som utfärdats i enlighet med artiklarna 3a och 3d, om de uppgifter som var av avgörande betydelse för rekommendationen var oriktiga och efter det att berörda personer eller företag har fått möjlighet att lämna synpunkter till kommissionen.

Innan den återkallar sin rekommendation och antar en ny rekommendation skall kommissionen inleda ett utförligt undersökningsförfarande i enlighet med artikel 3a.3.”.

4. Följande artiklar 4a och 4b skall införas:

”Artikel 4a

Kommissionen skall till personer eller företag som underrättat kommissionen om ett investeringsprojekt vidarebefordra eventuella synpunkter och anmärkningar från tredje part avseende det investeringsprojektet, om dessa synpunkter och anmärkningar kommer att påverka kommissionens rekommendation.

Artikel 4b

1. Med samtycke från de berörda medlemsstaterna, personerna och företagen skall kommissionen offentliggöra de investeringsprojekt som den har underrättats om samt de rekommendationer som utfärdats i enlighet med denna förordning.

2. Kommissionen skall offentliggöra en årlig rapport om genomförandet av de olika rekommendationerna och de särskilda åtgärder som vidtagits av berörda personer och företag som svar på kommissionens synpunkter.

Där så är nödvändigt skall denna rapport att respektera reglerna om yrkeshemlighet, om det samtycke som det hänvisas till i artikel 44 i Euratomfördraget slutligen inte ges.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1353/2003**av den 30 juli 2003****om upphörande av fiske efter glyskolja med fartyg som för en medlemsstats flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2341/2002 av den 20 december 2002 om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1091/2003 ⁽⁴⁾, föreskrivs vilka andelar av de totala tillåtna fångstmängderna för glyskolja som tilldelas gemenskapen för år 2003.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs i fråga om de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fångster som gjorts av fartyg som för en medlemsstats flagg skall anses ha förbrukat den andel av den totala tillåtna fångstmängden som tilldelats gemenskapen.
- (3) Enligt uppgifter som kommissionen har mottagit, har de fångster av glyskolja i vatten i område V, XIV (grönländska vatten) som gjorts av fartyg som för en

medlemsstats flagg eller av fartyg som är registrerade i en medlemsstat förbrukat den andel av den totala tillåtna fångstmängden som tilldelats gemenskapen för år 2003. Grönland har förbjudit fiske efter detta bestånd från och med den 13 juli 2003. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De fångster av glyskolja i vatten i område V, XIV (grönländska vatten) som gjorts av fartyg som för en medlemsstats flagg eller av fartyg som är registrerade i en medlemsstat skall anses ha förbrukat den andel av den totala tillåtna fångstmängden som tilldelats gemenskapen för år 2003.

Fiske efter glyskolja i vatten i område V, XIV (grönländska vatten) av fartyg som för en medlemsstats flagg eller som är registrerade i en medlemsstat skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 13 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Jörgen HOLMQUIST

Generaldirektör för fiske

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 157, 26.6.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1354/2003**av den 30 juli 2003****om ändring av exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Exportbidragen för sirap och vissa andra sockerprodukter fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1168/2003 ⁽³⁾.

- (2) Tillämpningen av bestämmelserna och kriterierna i förordning (EG) nr 1168/2003, i dess ändrade lydelse, på de uppgifter som kommissionen har tillgång till innebär att de nu gällande exportbidragen bör ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d, f och g i förordning (EG) nr 1260/2001, exporterade i obearbetat skick, och som fastställs i bilagan till förordning (EG) nr 1168/2003 skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 61.

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR SIRAP OCH VISSA ANDRA SOCKERPRODUKTER SOM EXPORTERAS I OBEARBETAT SKICK

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	45,51 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	45,51 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	86,47 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	45,51 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4551 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	45,51 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4551 ⁽³⁾

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 69, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) utom Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, såsom anges i resolutionen 1244 från sammanträdet i FN:s säkerhetsråd den 10 juni 1999) samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, och utom för socker som ingår som komponent i sådana produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas för sirap med en renhetsgrad under 85 % [förordning (EG) nr 2135/95]. Sackaroshalten skall fastställas i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på den produkt som definieras i punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12.)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1355/2003

av den 30 juli 2003

om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾ ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 a och artikel 27.15 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) De exportbidragssatser som från och med den 1 juli 2003 gäller för de produkter som förtecknas i bilagan, och som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1162/2003 ⁽³⁾.

- (2) Tillämpningen av de bestämmelser och kriterier som fastställs i förordning (EG) nr 760/2003 på den information som kommissionen för närvarande har tillgång till, medför att de exportbidrag som för närvarande gäller bör ändras i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som fastställs i förordning (EG) nr 760/2003 ändras i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 31 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 44.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 30 juli 2003 om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

Produkt	Bidragssats i EUR/100 kg ⁽¹⁾	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker	45,51	45,51

⁽¹⁾ Från och med den 1 juli 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte är förtecknade i bilaga I till fördraget vid export till Estland, Lettland, Litauen, Slovenien, Republiken Tjeken och Slovakien och för varor som hänvisas till i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 999/2003 vid export till Ungern.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 juli 2003

om tillämpningen av rådets direktiv 72/166/EEG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs

[delgivet med nr K(2003) 2626]

(Text av betydelse för EES)

(2003/564/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets direktiv 90/232/EEG⁽²⁾, särskilt artiklarna 2.2 och 7.3 i detta,

och av följande skäl:

- (1) Förhållandena mellan de nationella försäkringsbyråerna i medlemsstaterna, såsom de definieras i artikel 1.3 i direktiv 72/166/EEG (nedan kallade "byråerna"), och dem i Tjeckien, Ungern, Norge, Slovakien och Schweiz styrdes tidigare av avtal som är tillägg till standardavtalen av den 2 november 1951 mellan de nationella försäkringsbyråerna om systemet med gröna kort mellan nationella försäkringsbyråer (nedan kallade "tilläggsavtalen"). Dessa tilläggsavtal innehöll praktiska lösningar för avskaffandet av kontrollen av innehav av ansvarsförsäkring för fordon som normalt är hemmahörande inom dessa medlemsstaters territorium.
- (2) Kommissionen fattade sedan beslut som i enlighet med direktiv 72/166/EEG ålägger varje medlemsstat att avstå från att kontrollera allmänna ansvarsförsäkringar för motorfordon som normalt är hemmahörande i en annan medlemsstat eller i någon av de ovannämnda icke-medlemsstater som omfattas av tilläggsavtalet.

- (3) De nationella försäkringsbyråerna gick igenom och konsoliderade texterna i tilläggsavtalen och ersatte dem med ett enda avtal (multilateralt garantiavtal) som undertecknades i Madrid den 15 mars 1991 i enlighet med principerna i artikel 2.2 i direktiv 72/166/EEG. Detta multilaterala garantiavtal införlivades i kommissionens beslut 91/323/EEG⁽³⁾.
- (4) Kommissionen fattade därefter besluten 93/43/EEG⁽⁴⁾, 97/828/EG⁽⁵⁾, 1999/103/EG⁽⁶⁾ och 2001/160/EG⁽⁷⁾ där varje medlemsstat åläggs att avstå från att kontrollera allmänna ansvarsförsäkringar för motorfordon som normalt är hemmahörande i en annan medlemsstat eller på territorierna till Island, Slovenien, Kroatien och Cypern.
- (5) "Avtal mellan de nationella försäkringsbyråerna i medlemsstaterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och övriga associerade stater" slöts den 30 maj 2002 i Rethymnon (Kreta), i enlighet med principerna i artikel 2.2 i direktiv 72/166/EEG. I den första bilagan till detta avtal sammanfattas alla bestämmelser i "avtalet mellan försäkringsbyråerna" och "det multilaterala garantiavtalet" i ett enda dokument (interna bestämmelser). Dessa interna bestämmelser innebär att de två avtalen byts ut från och med den 1 augusti 2003.
- (6) Därför upphävs besluten 91/323/EEG, 93/43/EEG, 97/828/EG, 1999/103/EG och 2001/160/EG den 1 augusti 2003.

⁽³⁾ EGT L 177, 5.7.1991, s. 25.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 25.1.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 343, 13.12.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EGT L 33, 6.2.1999, s. 25.

⁽⁷⁾ EGT L 57, 27.2.2001, s. 56.

⁽¹⁾ EGT L 103, 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 129, 19.5.1990, s. 33.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Från och med den 1 augusti 2003 skall varje medlemsstat avstå från att kontrollera allmänna ansvarsförsäkringar för motorfordon som normalt är hemmahörande i en annan medlemsstat eller i Tjeckien, Kroatien, Cypern, Ungern, Island, Norge, Slovakien, Slovenien och Schweiz som omfattas av "avtalet av den 30 maj 2002 mellan de nationella försäkringsbyråerna i medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och övriga associerade stater", som är bifogat detta beslut.

Artikel 2

Besluten 91/323/EEG, 93/43/EEG, 97/828/EG, 1999/103/EG och 2001/160/EG byts ut den 1 augusti 2003.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall hädanefter underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att genomföra detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

TILLÄGG

Avtal mellan de nationella försäkringsbyråerna i medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och övriga associerade stater

INLEDNING

Med avseende på att nationella försäkringsbyråer enligt rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 (första direktivet om fordonsförsäkringar) sinsemellan skall sluta ett avtal om att varje nationell försäkringsbyrå skall garantera att det sker skadereglering avseende olyckshändelser inom dess territorium, orsakade av fordon som normalt är hemmahörande inom en annan medlemsstats territorium, oavsett om sådana fordon är försäkrade enligt medlemsstatens lagstiftning om obligatorisk försäkring eller ej,

med avseende på att fordon som normalt är hemmahörande inom ett tredje lands territorium enligt detta direktiv skall behandlas som fordon som normalt är hemmahörande inom gemenskapen, om de nationella försäkringsbyråerna i samtliga medlemsstater var för sig garanterar att olyckshändelser som inträffar inom deras territorium, och som orsakas av sådana fordon, regleras enligt varje stats nationella lagstiftning om obligatorisk ansvarsförsäkring, och

med avseende på det faktum att de nationella försäkringsbyråerna i medlemsstaterna och de nationella försäkringsbyråerna i andra stater genom tillämpning av dessa bestämmelser har slutit flera avtal som syftar till att efterleva direktivets bestämmelser och att byråerna sedan har beslutat att ersätta dem med ett enda avtal kallat Multilateralt garantiavtal mellan nationella försäkringsbyråer som undertecknades i Madrid den 15 mars 1991, och

med avseende på det faktum att försäkringsbyråernas råd vid det möte som hölls i Rethymnon (Kreta) den 30 maj 2002 beslöt att alla bestämmelser om relationerna mellan byråerna i Det enhetliga avtalet mellan de nationella försäkringsbyråerna och det Multilaterala garantiavtalet mellan de nationella försäkringsbyråerna skall samlas i ett enda dokument som kallas Interna föreskrifter,

har de undertecknande byråerna upprättat följande avtal:

Artikel 1

De undertecknande byråerna åtar sig att utifrån sina ömsesidiga relationer hålla fast vid såväl de tvingande reglerna som de frivilliga reglerna i avdelning II och III i de interna föreskrifterna i tillämpliga fall, som antogs av byråernas råd den 30 maj 2002. En kopia av detta har fogats till detta avtal – tillägg I.

Artikel 2

De undertecknande byråerna bemyndigar ömsesidigt, i sitt eget namn och sina medlemsbyråers namn, andra undertecknande byråer att i godo reglera skadeståndskrav och att godta varje domstolsförfarande eller annat förfarande som kan leda till utbetalning av ersättning för olyckshändelser i enlighet med de interna föreskrifterna.

Artikel 3

Åtagandet i artikel 1 skall träda i kraft den 1 juli 2003, då det skall ersätta såväl det enhetliga avtalet mellan byråerna som det multilaterala garantiavtalet mellan de nationella försäkringsbyråerna som för närvarande binder undertecknarna av detta avtal.

Artikel 4

Detta avtal gäller under en obegränsad tidsperiod. Varje undertecknande byrå kan emellertid dra sig ur avtalet genom att inlämna en skriftlig anmälan om detta till generalsekreteraren vid försäkringsbyråernas råd som i sin tur genast skall underrätta övriga undertecknande byråer och Europeiska unionens kommission. Ett sådant ensidigt hävande av avtalet skall träda i kraft tolv månader efter den dag då meddelandet om beslutat att häva avtalet överlämnats. Den berörda undertecknande byrån skall förbli ansvarig enligt detta avtal och dess bilagor, för att möta alla ersättningskrav som rör reglering av skadestånd till följd av olyckshändelser som inträffar fram till dess att den ovan definierade tidsperioden utlöper.

Artikel 5

Detta avtal sluts mellan nedan nämnda undertecknande byråer med avseende på de territorier där var och en av dem är behörig och utställs i tre exemplar vardera på engelska och franska.

Ett exemplar på vardera av de två språken skall lämnas till sekretariatet vid byråernas råd, generalsekretariatet vid Comité Européen des Assurances respektive Europeiska unionens kommission.

Generalsekreteraren vid byråernas råd skall förse varje undertecknande byrå med bestyrkta kopior av avtalet.

Undertecknati Rethymnon (Kreta) den 30 maj 2002.

- Österrike, för Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, styrelseordförande och chef
- Belgien, för Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, direktör och generalsekreterare
- Schweiz (och Liechtenstein), för Swiss National Bureau of Insurance: Martin Metzler, styrelseordförande
- Cypern, för Motor Insurers' Fund: Aristos Pissiris, president och Andreas Charalambides, chef och styrelseordförande
- Tjeckien, för Česká Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, verkställande direktör
- Tyskland, för Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, verkställande direktör
- Danmark (och Färöarna), för Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, verkställande direktör
- Spanien, för Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, styrelseordförande
- France, för Bureau Central Français: Alain Bouchon, styrelseordförande
- Finland, för Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, styrelseordförande och Ulla Niku-Koskinen, verkställande direktör
- Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Kanalöarna, Gibraltar och Isle of Man, för Motor Insurers' Bureau: James Read, verkställande direktör
- Grekland, för Motor Insurer's Bureau: Michael Psalidas, ordförande och George Tzanis, generalsekreterare
- Ungern, för Hungarian Motor Insurance Bureau: István Ragályi, verkställande direktör
- Kroatien, för Hrvatski Ured Za Osiguranje: Ante Lui, verkställande direktör
- Italien (samt San Marino och Vatikanstaten), för Ufficio Centrale Italiano (UCI): Raffaele Pellino, styrelseordförande
- Irland, för Motor Insurers' Bureau: Michael Halligan, verkställande direktör
- Island, för Alþjóðlegar Bifreidatryggingar á Íslandi: Sigmar Ármannsson, verkställande direktör
- Luxemburg, för Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, generalsekreterare
- Norge, för Trafikkforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, verkställande direktör
- Nederländerna, för Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, styrelseordförande
- Portugal, för Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, vice styrelseordförande och Antonio Lourenço, Vogel
- Sverige, för Trafikförsäkringsföreningen: Ulf Blomgren, verkställande direktör
- Slovakien, för Slovenská kancelária poisťovateľov: Imrich Fekete, styrelseordförande, och Lydia Blažeková, verkställande direktör
- Slovenien, för Slovensko Zavarovalno Zdrúženje, GIZ: Tjaša Korbar, chef för byrån för gröna kort (för Mirko Kaluža, direktör)
-

TILLÄGG 1

INTERNA FÖRESKRIFTER FÖR COUNCIL OF BUREAUX

Inledning

- (1) Med beaktande av att arbetsgruppen för landsvägstransporter inom inrikestransportkommittén i Förenta nationernas Ekonomiska kommission för Europa år 1949 sände en rekommendation ⁽¹⁾ till de anslutna ländernas regeringar, där de anmodade dem att be försäkringsgivare, som erbjuder ansvarsförsäkring, att sluta avtal för upprättandet av enhetliga och praktiska regler i syfte att göra det möjligt för bilister att vara tillräckligt försäkrade, när de kör i länder där försäkring mot sådana risker är obligatorisk,
- (2) med beaktande av att denna rekommendation gick ut på att införandet av ett enhetligt försäkringsdokument skulle vara det bästa sättet att nå detta syfte och fastställa grundprinciperna för de avtal som avsågs bli slutna mellan de olika ländernas försäkringsgivare,
- (3) med beaktande av att avtalet mellan byråerna, vars lydelse antogs i november 1951, av representanter för försäkringsgivarna i de länder som vid den tidpunkten hade reagerat positivt på rekommendationen, bildade basen för relationerna mellan dessa försäkringsgivare,
- (4) med beaktande av att
 - a) syftet med systemet, allmänt känt som "gröna kortet", var att underlätta den gränsöverskridande biltrafiken genom att man möjliggjorde ansvarsförsäkring i anslutning till användningen av motorfordon, så att de uppfyllde de i det besökta landet gällande villkoren och, vid olycksfall, garanterade ersättning till skadelidande jämlikt nationella lagar och andra författningar i aktuellt land,
 - b) det internationella försäkringskortet för motorfordon (grönt kort), vilket är officiellt erkänt av de statliga myndigheterna i de länder som antagit Förenta nationernas rekommendation, i varje enskilt land är bevis på innehav av obligatorisk ansvarsförsäkring med avseende på användningen av det på kortet beskrivna fordonet,
 - c) en nationell byrå har bildats i varje anslutet land och blivit officiellt godkänd, för att man skall kunna erbjuda en tvåfaldig garanti för
 - dess statliga organ att den utländska försäkringsgivaren kommer att efterkomma de i aktuellt land tillämpliga lagreglerna och ersätta skadelidande inom ramen för dessa,
 - byrån i det besökta landet att den anslutna försäkringsgivaren, som sålt ansvarsförsäkringen, fullgör sina åtaganden med avseende på det i trafikolyckan inblandade fordonet,
 - d) varje byrå till följd av detta ideella dubbla uppdrag behöver ha sin egen, oberoende finansiella struktur, baserad på kollektiv anslutning av de försäkringsgivare som är auktoriserade att tillhandahålla obligatorisk ansvarsförsäkring med avseende på användningen av motorfordon i trafik på respektive nationella marknad och som sätter den i stånd att fullgöra de åtaganden som uppkommer ur avtalen mellan densamma och andra byråer,
- (5) med beaktande av att
 - a) Några länder, för att ytterligare underlätta den gränsöverskridande vägtrafiken, har avskaffat kontrollen av Gröna Kortet vid sina gränser med stöd av avtal tecknade mellan sina respektive byråer, huvudsakligen baserade på fordonsregistrering,
 - b) Europeiska unionens råd genom sitt direktiv av den 24 april 1972 ⁽²⁾ anmodade medlemsstaternas byråer att teckna dylikt avtal, då känt som Kompletterande avtal mellan byråerna, vilket undertecknades den 16 oktober 1972,
 - c) därefter följande avtal, baserade på samma principer, har gjort det möjligt för byråerna i andra länder att bli medlemmar, och att dessa avtal då sammanställdes till ett enda dokument, undertecknat den 15 mars 1991 och betecknat Multilateralt garantiavtal,
- (6) med beaktande av att det nu är önskvärt att sammanföra alla föreskrifter som reglerar relationerna mellan byråerna till ett enda dokument, har Council of Bureaux på sin generalförsamling i Rethymnon (Kreta) den 30 maj 2002 antagit föreliggande interna föreskrifter.

⁽¹⁾ Rekommendation nr 5, antagen den 25 januari 1949, ersatt av bilaga 2 till konsoliderad resolution om underlättandet av vägtrafik, antagen av arbetsgruppen för landsvägstransporter inom inrikestransportkommittén i Förenta nationernas Ekonomiska kommission för Europa, vars text bifogas som bilaga I.

⁽²⁾ Rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagregler rörande ansvarsförsäkring vid användning av motorfordon och genomförandet av obligatoriet att ombesörja försäkring mot sådant ersättningsansvar, vars text bifogas som bilaga II.

AVSNITT I

ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER (OBLIGATORISKA BESTÄMMELSER)*Artikel 1***Syfte**

Syftet med föreliggande interna föreskrifter är att reglera de ömsesidiga relationerna mellan nationella byråer och därigenom verkställa bestämmelserna i rekommendation nr 5, antagen den 25 januari 1949 av arbetsgruppen för landsvägstransporter inom inrikestransportkommittén i Förenta nationernas Ekonomiska kommission för Europa, ersatt av bilaga 2 till konsoliderad resolution om underlättandet av vägtrafik (R.E.4), antagen av arbetsgruppen vid dess 74:e sammanträde den 25–29 juni 1984, i dess nu gällande lydelse (nedan kallad "rekommendation nr 5").

*Artikel 2***Definitioner**

I föreliggande interna föreskrifter har följande ord och uttryck de betydelser som häri tilldelats dem och inga andra.

1. Med "nationell byrå" (nedan kallad "Föreningen") avses den branschorganisation som är medlem av Council of Bureaux och som har konstituerats i det land där den är etablerad jämlikt rekommendation nr 5.
2. Med "försäkringsgivare" avses vilket företag som helst som är auktoriserat att på kommersiell grund tillhandahålla obligatorisk ansvarsförsäkring med avseende på användningen av motorfordon.
3. Med "medlem" avses vilken försäkringsgivare som helst som är ansluten till byrån.
4. Med "korrespondent" avses vilken försäkringsgivare eller annan person som helst, som med Föreningens godkännande har utsetts av en eller flera försäkringsgivare i det land där vederbörande är etablerad i syfte att handlägga och reglera skadeanmälningar, som uppkommer i anledning av trafikolyckor där sådana fordon är inblandade för vilka försäkringsgivaren eller försäkringsgivarna i fråga har utfärdat ett försäkringsbrev, när trafikolyckan inträffat i det landet.
5. Med "fordon" avses vilket motorfordon som helst som är avsett för trafik på land och som framdrivs av mekanisk kraft men inte på räls, liksom vilket släpfordon som helst, vare sig det är kopplat eller ej, dock endast på villkor att motor- eller släpfordonet omfattas av obligatorisk försäkring i det land där det används.
6. Med "trafikolycka" avses vilken händelse som helst, som orsakar sak- eller personskada och som med stöd av rättsordningen i det land där den inträffar faller inom tillämpningsområdet för obligatorisk ansvarsförsäkring med avseende på fordonsanvändning.
7. Med "ersättningsberättigad" avses den som har rätt att kräva ersättning för sak- eller personskada, orsakad av motorfordon.
8. Med "skadeanmälan" avses ett eller flera krav på ersättning, som framställts av en ersättningsberättigad och som härrör ur samma trafikolycka.
9. Med "försäkringsbrev" avses ett avtal om obligatorisk försäkring, utställt av en medlem och som omfattar ansvar med avseende på användning av ett fordon.
10. Med "den försäkrade" avses envar, vars ersättningskyldighet gentemot tredje man omfattas av ett försäkringsbrev.
11. Med "grönt kort" avses det internationella intyget om motorfordonsförsäkring, som är i överensstämmelse med någon av de av Council of Bureaux godkända mallarna.
12. Med "Council of Bureaux" avses det organ till vilket samtliga byråer måste vara anslutna och som är ansvarigt för administration och drift av det internationella ansvarsförsäkringssystemet för motorfordonstrafiken (känt som "gröna-kortsystemet").

*Artikel 3***Handläggning av skadeanmälan**

1. När en byrå underrättas om att en trafikolycka har inträffat på det lands territorium för vilket den är behörig, varvid ett fordon från ett annat land är inblandat, skall den – utan att invänta en formell skadeanmälan – ingångsätta utredning om de närmare omständigheterna kring trafikolyckan. Den skall snarast möjligt anmäla sådan trafikolycka till den försäkringsgivare som utställt grönt kort eller försäkringsbrevet eller, i tillämpliga fall, till berörd byrå. Eventuell uraktlåtenhet att göra detta skall dock icke kunna åberopas till dess nackdel.

Om byrån i samband med utredningen konstaterar att det i trafikolyckan inblandade fordonets försäkringsgivare är namngiven och att en korrespondent till denna försäkringsgivare har godkänts med stöd av föreskrifterna i artikel 4, skall den ofördröjligen vidarebefordra denna information till korrespondenten i och för ytterligare åtgärder.

2. När byrån har mottagit en skadeanmälan under de i föregående stycke beskrivna omständigheterna och under förutsättning att försäkringsgivarens korrespondent har godkänts, skall byrån ofördröjligen vidarebefordra anmälan till korrespondenten, så att den skall kunna handläggas och regleras med stöd av föreskrifterna i artikel 4. Finns det ej någon godkänd korrespondent, skall den omgående underrätta den försäkringsgivare som utställt det gröna kortet eller försäkringsbrevet eller, i tillämpliga fall, berörd byrå, om att den har mottagit en skadeanmälan och att den kommer att handlägga den eller tillse att den blir handlagd genom ett ombud, vars identitet Föreningen ävenledes skall meddela.

3. Byrån är bemyndigad att reglera ett ersättningskrav genom uppgörelse i godo eller att acceptera utomrättsligt eller rättsligt förfarande, som kan förväntas innebära betalning av ersättning.

4. Alla skadeanmälningar skall helt självständigt handläggas av byrån i enlighet med tillämpliga föreskrifter i lagar och andra författningar, som avser betalningsskyldighet, ersättning till sakägare och obligatorisk försäkring, i den försäkringsgivares bästa intresse som har utställt gröna kortet eller försäkringsbrevet eller, i tillämpliga fall, berörd byrå.

Byrån skall vara ensam behörig att handlägga alla ärenden rörande tolkningen av de i trafikolyckslandet tillämpliga lagreglerna (även när den åberopar i annat land tillämplig rätt) och skaderegleringen. Om annat ej följer av den sistnämnda bestämmelsen, skall byrån på uttrycklig begäran informera försäkringsgivaren eller berörd byrå innan den fattar slutgiltigt beslut.

5. Om den tilltänkta regleringen kostnadsfritt överstiger fastställda ersättningar eller det garantibelopp som är tillämpliga enligt de i olycksfallslandet gällande lagreglerna om obligatorisk ansvarsförsäkring under försäkringsbrevets giltighetstid, skall byrån samråda med försäkringsgivaren med avseende på den del av ersättningskraven som överstiger dessa fastställda ersättningar eller begränsningar. Försäkringsgivarens samtycke behövs ej, om tillämplig tvingande lag ålägger byrån att beakta avtalsenliga garantier, vilka överstiger sådana belopp och fastställda ersättningar som föreskrivs i lagreglerna om ansvarsförsäkring med avseende på användning av motorfordon i olycksfallslandet.

6. Byrån får inte på eget bevåg eller utan berörd försäkringsgivares eller byrås samtycke låta skadeanmälan handläggas av ett ombud, som har ekonomiskt intresse i den på grund av eventuell kontraktuell förpliktelse. Om den gör det utan dylikt samtycke, begränsas dess rätt till ersättning till hälften av det belopp som eljest skulle ha kunnat återfås.

Artikel 4

Korrespondenter

1. Om annat ej följer av eventuellt avtal med motsatt innebörd, som binder aktuell byrå till andra motsvarande föreningar och/eller inhemska lagar och andra författningar, skall varje enskild byrå fastställa de villkor på vilka den beviljar, avböjer eller drar tillbaka sitt godkännande av korrespondenter, som är etablerade i det land för vilket det äger behörighet.

Detta godkännande skall dock beviljas automatiskt, därest det begärs i namn av en medlem av en annan byrå för ett denna medlem tillhörigt tjänsteställe i den byrås land som mottager ansökningsen, förutsatt att ifrågasvarande tjänsteställe är behörigt att yrkesmässigt bedriva ansvarsförsäkringsverksamhet i fråga om motorfordonsanvändning.

2. Byråer i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets (EES) medlemsstater förbinder sig att, när de mottager sådan ansökan, godkänna som korrespondenter i sina respektive länder sådana skaderegleringsrepresentanter som redan utsetts av försäkringsgivare i de andra medlemsstaterna med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EEG⁽¹⁾. Detta godkännande kan ej dragas tillbaka så länge som berörd korrespondent har kvar sin behörighet som skaderegleringsrepresentant i kraft av nämnda direktiv, för så vitt vederbörande ej har grovt åsidosatt sina åligganden enligt föregående artikel 4.

3. Endast en byrå är behörig att på begäran av en av dess medlemmar tillställa en annan byrå en ansökan om godkännande av en i den föreningens land etablerad korrespondent. Denna ansökan skall befordras per telefax eller e-post och åtföljas av underlag, som styrker att den föreslagna korrespondenten accepterar det begärda godkännandet.

Berörd byrå skall bevilja eller avslå ansökningsen inom tre månader räknat från dagen för ansökningsens mottagande och skall meddela sitt beslut och dettas ikraftträdandedatum till den ansökande byrån och till berörd korrespondent. Vid uteblivet svar anses godkännande ha meddelats och ha trätt i kraft vid nämnda periods utgång.

4. Korrespondenten skall handlägga alla skadeanmälningar i enlighet med eventuella lagar och andra författningar, som äger tillämpning i olycksfallslandet med avseende på betalningsansvar, ersättning till sakägare och obligatorisk motorfordonsförsäkring i namn av den byrå som har godkänt korrespondenten och på den försäkringsgivares vägnar som ansökt om vederbörandes godkännande, när det har inträffat trafikolyckor i det landet, varvid sådana fordon är inblandade som är försäkrade av den försäkringsgivare som ansökt om korrespondentens godkännande.

Om en tilltänkt reglering kostnadsfritt överstiger fastställda begränsningar som är tillämpliga enligt de i olycksfallslandet gällande lagreglerna om obligatorisk ansvarsförsäkring under försäkringsbrevets giltighetstid, måste korrespondenten efterkomma bestämmelserna i artikel 3.5 ovan.

⁽¹⁾ EGT L 181, 20.7.2000, s. 65.

5. Den byrå som har godkänt en korrespondent erkänner denne såsom varande ensam behörig att handlägga och reglera skadeanmälningar i namn av byrån och i den försäkringsgivares namn som ansökt om vederbörandes godkännande. Byrån skall informera den ersättningsberättigade om denna behörighet och tillställa korrespondenten eventuella meddelanden som avser ifrågavarande skadeanmälningar. Aktuell byrå får dock när som helst och utan någon skyldighet att motivera sitt beslut övertaga handläggning och reglering av en skadeanmälan från en korrespondent.

6. Om den byrå som lämnat sitt godkännande av någon anledning nödgas ersätta en ersättningsberättigad i korrespondentens ställe, skall den erhålla ersättning direkt från den byrå genom vilken ansökningen om godkännande insänts, i enlighet med de i artikel 5 stipulerade villkoren.

7. Om annat ej följer av föreskrifterna i artikel 4.4, står det korrespondenten fritt att träffa ett avtal med den försäkringsgivare som begärt dess godkännande om villkoren för återbetalning av belopp som utbetalats till ersättningsberättigade och om metoden för beräkning av dess handläggningskostnader; ett sådant avtal får dock ej göras gällande gentemot en byrå.

Om en korrespondent ej kan utverka återbetalning av förskottsbelopp, som korrespondenten har utbetalat med stöd av föreskrifterna i artikel 4.4 ovan för den försäkringsgivares räkning som begärde korrespondentens godkännande, skall korrespondenten erhålla ersättning från den byrå som godkänt korrespondenten. Den sistnämnda byrån skall därefter få ersättning från den byrå av vilken ifrågavarande försäkringsgivare är medlem, i enlighet med föreskrifterna i artikel 5.

8. När en byrå underrättas om att en av dess medlemmar har beslutat att säga upp en korrespondent, skall den omedelbart meddela detta till den byrå som lämnat godkännandet. Den sistnämnda byrån skall ha frihet att bestämma det datum då dess godkännande skall upphöra att gälla.

När en byrå, som har godkänt en korrespondent, beslutar att taga tillbaka sitt godkännande eller informeras om att korrespondenten önskar få sitt godkännande indraget, skall den omedelbart meddela detta till den byrå som vidarebefordrat ansökningen om korrespondentens godkännande. Den skall även meddela byrån vilket datum indragningen av godkännandet träder i kraft eller vilket datum dess godkännande upphör att gälla.

Artikel 5

Återbetalningsvillkor

1. När en byrå eller det ombud som den har utsett för aktuell uppgift har reglerat alla ersättningskraven i anledning av samma trafikolycka, skall den senast ett år efter dagen för den sista betalningen som gjorts till förmån för en ersättningsberättigad, sända en begäran – per telefax eller e-post – om återbetalning till den medlem av byrån som hade utfärdat det gröna kortet eller försäkringsbrevet eller, i tillämpliga fall, till berörd byrå, varvid följande skall specificeras:

1.1 De belopp som utbetalats i form av ersättning till ersättningsberättigade, antingen enligt uppgörelse i godo eller jämlikt domstolsföreläggande.

1.2 De belopp som lagts ut på externa tjänster vid handläggningen och regleringen av varje enskild skadeanmälan och alla kostnader som särskilt uppkommit för ett rättsligt förfarande, vilka skulle ha lagts ut under liknande omständigheter av en i olycksfallslandet etablerad försäkringsgivare.

1.3 Ett handläggningsarvode för att täcka alla andra kostnader som beräknats med stöd av de av Council of Bureaux godkända föreskrifterna.

Om ersättningskrav, som härrör ur samma trafikolycka, bemöts och regleras utan att någon ersättning betalas, får sådana belopp som avses i artikel 5.1.2 och det av Council of Bureaux med stöd av 5.1.3 fastställda minimiarvodet krävas.

2. I begäran om återbetalning skall det preciseras att de till betalning förfallna beloppen kan utbetalas i ersättningsberättigande land och i förmånstagarens nationella valuta, utan kostnadsdebitering, inom en period av två månader från dagen för det första kravets framställan och att en dröjsmålsränta på tolv procent per år debiteras automatiskt på utestående skuldsaldo från och med nämnda dag till och med den dag då förmånstagarens bank mottager gireringen.

I ansökan om återbetalning får det också anges att i nationell valuta uttryckta belopp kan betalas i euro till den på ansökningsdagen i betalningssökande byråns land gällande officiella växelkursen.

3. Under inga omständigheter får återbetalningsansökningar inbegripa betalningar för böter, borgensförbindelser som garanti för betalning enligt domstolsutslag eller andra finansiella straffavgifter som ålagts en försäkrad, vilka kostnader icke täcks av ansvarsförsäkring med avseende på användning av motorfordon i olycksfallslandet.

4. Betalningsunderlag, däribland det objektiva beviset att ersättning som tillkommer ersättningsberättigad har utbetalats, skall på begäran sändas omgående, dock utan att fördröja återbetalningen.

5. Återbetalningen av alla de i artikel 5.1.1 och 5.1.2 nämnda beloppen får krävas i enlighet med de i föreliggande paragraf stipulerade villkoren, oaktat byrån eventuellt icke har reglerat samtliga fordringar som härrör ur samma trafikolycka. Det i artikel 5.1.3 föreskrivna handläggningsarvodet får också krävas, om det huvudbelopp som utgör ärendekravet överstiger det av Council of Bureaux fastställda beloppet.

6. Om en skadeanmälan återupptas för handläggning, efter det att en återkravsansökan har beviljats, eller om ytterligare en skadeanmälan görs i anledning av samma trafikolycka, skall handläggningsarvodet beräknas i enlighet med de föreskrifter som gällde vid den tidpunkt då ansökningen om återkravet med avseende på återupptaget eller ytterligare anspråk/krav.

7. Om ingen skadeanmälan har framställts i samband med en trafikolycka, kan inget handläggningsarvode krävas.

*Artikel 6***Obligatorisk garanti**

1. Varje enskild byrå skall garantera att dess medlemmar erhåller återbetalning av alla belopp som krävts med stöd av föreskrifterna i artikel 5 från olycksfallslandets byrå eller från det för ändamålet utsedda ombudet.

Om en medlem icke har verkställt den begärda betalningen inom den i artikel 5 angivna tvåmånadersperioden, skall den byrå till vilken denna medlem är ansluten själv utföra betalningen i enlighet med nedan stipulerade villkor, sedan olycksfallslandets byrå eller ett för ändamålet utsett ombud har genomfört garantikontroll.

Garanterande byrå skall verkställa betalning inom en månad. Efter denna periods slut debiteras dröjsmålsränta automatiskt med tolv procent per år på upplupet skuldsaldo, löpande från dagen för garantikontrollen till dagen för förmånstargarens banks mottagande av gireringen.

Garantikontrollen skall göras per telefax eller e-post inom tolv månader, räknat från dagen för det första kravets framställan enligt artikel 5. Vid den periodens slut skall garanterande byråns betalningsskyldighet vara begränsad till det av dess medlem krävda beloppet plus tolv månaders ränta på tolv procent per år, dock utan inskränkning av eventuell rätt till dröjsmålsränta.

Garantikontroll får ej göras sedan mer än två år förflutit sedan dagen för det första kravets framställande.

2. Varje enskild byrå garanterar att dess medlemmar skall instruera de korrespondenter vilkas godkännande de ansökt om att reglera ersättningskrav i enlighet med föreskrifterna i första stycket av artikel 4.4 och tillställa dessa korrespondenter eller olycksfallslandets byrå alla underlag rörande de krav som överlämnats till dem.

AVSNITT II

SÄRSKILDA FÖRESKRIFTER FÖR AVTALSREGLERADE FÖRHÅLLANDEN MELLAN BYRÅER PÅ BASIS AV GRÖNA KORTET (FAKULTATIVA BESTÄMMELSER)

Bestämmelserna i detta avsnitt äger tillämpning, om de avtalsreglerade förhållandena mellan byråerna är baserade på gröna kortet.

*Artikel 7***Utfärdande och utlämnande av grönt kort**

1. Varje enskild byrå skall ansvara för tryckningen av sina gröna kort eller skall bemyndiga sina medlemmar att trycka dem.

2. Varje enskild byrå skall bemyndiga sina medlemmar att utfärda grönt kort till sina försäkrade enbart för fordon som är registrerade i ett land för vilket den är behörig.

3. Vilken medlem som helst får bemyndigas av sin byrå att utfärda grönt kort till sina försäkrade i ett land som saknar byrå, förutsatt att medlemmen är etablerad i det landet. Detta alternativ är begränsat till fordon, som är registrerade i ifrågavarande land.

4. Alla gröna kort anses vara giltiga i minst 15 dagar från deras startdatum. Utfärdas ett grönt kort för en kortare period, skall den byrå som utfärdat det kortet garantera ersättning för byråerna i de länder för vilka kortet äger giltighet under en period av 15 dagar, räknat från den dag då det började gälla.

5. Om ett mellan två byråer tecknat avtal hävs med stöd av föreskrifterna i artikel 16.3.5, skall samtliga gröna kort, som utfärdats i deras namn för användning på deras respektive territorier, förlora all giltighet och verkan så snart som annulleringen träder i kraft.

6. Om ett avtal annulleras eller temporärt hävs med stöd av föreskrifterna i artikel 16.3.6, skall den återstående giltighetsperioden för de gröna kort som utlämnats i berörda byråers namn för användning på respektive territorier fastställas av Council of Bureaux.

*Artikel 8***Bekräftelse av ett grönt korts giltighet**

Begäran om bekräftelse av ett identifierat grönt korts giltighet, skickad per telefax eller e-post till en byrå från olycksfallslandets byrå eller från ett för ändamålet utsett ombud, skall få ett slutgiltigt svar senast tre månader efter denna begäran. Ges inget svar under denna period, skall kortet anses vara giltigt.

*Artikel 9***Förfalskade, obestyrkta eller olagligen ändrade gröna kort**

Ett grönt kort, som uppvisats i ett land för vilket det är giltigt, under förespeglingen att det har utfärdats med en byrås bemyndigande, skall garanteras av den byrån, även om kortet är förfalskat, obestyrkt eller olagligen ändrat.

Byråns garanti gäller dock inte, om ett grönt kort hänför sig till ett fordon som inte är lagligen registrerat i den byråns land, med undantag för de omständigheter som avses i artikel 7.3.

AVSNITT III

SÄRSKILDA FÖRESKRIFTER FÖR AVTALSREGLERADE FÖRHÅLLANDENA MELLAN BYRÅER PÅ BASIS AV ANTAGET FÖRSÄKRINGSSKYDD (FAKULTATIVA BESTÄMMELSER)

Bestämmelserna i detta avsnitt äger tillämpning, om de avtalsreglerade förhållandena mellan byråer är baserade på antaget försäkringsskydd, med vissa undantag.

*Artikel 10***Byråernas skyldigheter**

De byråer på vilka detta avsnitt äger tillämpning skall – på grundval av fullständig ömsesidighet – garantera återbetalning av alla belopp som förfaller till betalning med stöd av föreliggande föreskrifter på grund av trafikolycka, där en bil är inblandad som normalt är baserad på den stats territorium för vilket var och en av dessa byråer är bemyndigad, oberoende av om fordonet är försäkrat eller ej.

*Artikel 11***Begreppet "normalt hemmahörande"**

1. Den stats territorium på vilket fordonet normalt är baserat bestäms på grundval av något av följande kriterier:
 - 1.1 Den stats territorium vars registreringsnummerskylt fordonet bär.
 - 1.2 Om ingen registrering krävs för aktuell fordonstyp, men fordonet bär en försäkringsskylt eller ett kännetecken med en funktion som är analog med en registreringsskylt, avses med begreppet "normalt baserat" den stats territorium som har utfärdat försäkringsskylten eller tecknet.
 - 1.3 Om varken registreringsskylt eller försäkringsskylt eller kännetecken krävs för vissa typer av fordon, avses med begreppet "normalt baserat" den stats territorium på vilket den person som utövar tillsyn över fordonet har sin stadigvarande bostad.
2. Om ett fordon, som måste bära en registreringsskylt, inte bär någon eller några skyltar eller skyltar som ej eller ej längre är rättsligt giltiga för det, har varit inblandat i en trafikolycka, skall – i samband med regleringen av ett därur eventuellt härrörande krav – det territorium på vilket trafikolyckan inträffat antagas vara det territorium där fordonet är normalt är hemmahörande.

*Artikel 12***Undantag**

Bestämmelserna i detta avsnitt gäller ej för

1. fordon registrerade i andra länder än byråernas länder, om annat ej följer av bestämmelserna i detta avsnitt, och för vilka ett grönt kort har utlämnats. I händelse av trafikolycka, där ett fordon är inblandat för vilket ett grönt kort har utfärdats, skall berörda byråer handla i enlighet med föreskrifterna i avsnitt II,
2. fordon tillhörande vissa personer, om den stat i vilken de är registrerade har utsett en myndighet eller institution i en annan stat att ansvara för ersättning till sakägare i enlighet med föreskrifter som äger tillämpning i olycksfallslandet,
3. vissa typer av fordon eller vissa fordon, som bär en specialskylt, i de fall då användningen av dem i internationell trafik enligt det besökta landets lagar och andra författningar är tillåten på villkor att de innehar ett giltigt grönt kort eller ett vid gränsen utfärdat försäkringsbrev.

Förteckningen över de fordon som avses i artikel 12.2 och 12.3 samt listan över myndigheter eller institutioner som utsetts i andra stater skall upprättas av varje enskild stat och översändas till Council of Bureaux via den nationella byrån i aktuell stat.

*Artikel 13***Bekräftelse av det territorium på vilket ett fordon normalt är baserat**

Begäran om bekräftelse av det territorium på vilket ett fordon normalt är baserat, skickad per telefax eller e-post till en byrå från olycksfallslandets byrå eller från ett för ändamålet utsett ombud, skall få ett slutgiltigt svar senast tre månader efter denna begäran. Ges inget svar under denna period, skall detta anses vara en bekräftelse att fordonet normalt är baserat på den byråns territorium.

*Artikel 14***Garantins giltighetstid**

Byråerna får begränsa giltighetstiden för den garanti som de beviljar med stöd av föreskrifterna i artikel 10 med avseende på följande:

1. Fordon med temporära registreringsskyltar, vilkas format tidigare har meddelats Council of Bureaux. I sådana fall skall garantins giltighetstid vara tolv månader efter dagen för giltighetens utlöpande enligt uppgifterna på skylten.
2. Annat fordon som omfattas av stipulationerna i föreskrifterna, tecknade med andra byråer och meddelade Council of Bureaux.

*Artikel 15***Ensidig tillämpning av garanti på grundval av antaget försäkringskydd**

För så vitt inga lagregler föreskriver annat, får byråerna träffa avtal om ensidig tillämpning av detta avsnitt inom ramen för deras bilaterala relationer.

AVSNITT IV

FÖRESKRIFTER SOM REGLERAR AVTAL SLUTNA MELLAN NATIONELLA BYRÅER (OBLIGATORISKA BESTÄMMELSER)*Artikel 16***Bilaterala avtal – villkor**

1. Byråerna får sinsemellan sluta bilaterala avtal, i kraft av vilka de förbinder sig att inom ramen för sina ömsesidiga relationer efterkomma de obligatoriska bestämmelserna i föreliggande avtal mellan byråer (Internal Regulations) interna föreskrifter samt de häri preciserade fakultativa bestämmelserna.
2. Dyliga avtal skall upprättas och undertecknas i tre exemplar av de kontraherande byråerna, vilka skall behålla ett exemplar var av det. Det tredje exemplaret skall sändas till Council of Bureaux som i samråd med de berörda avtalsparterna skall meddela ikraftträdandedatum för deras avtal.
3. Dyliga avtal måste inbegripa klausuler med följande innehåll:
 - 3.1 De avtalsslutande byråernas namn, med omnämnande av deras medlemskap i Council of Bureaux, och de nationella territorier för vilka de äger behörighet.
 - 3.2 Deras utfästelse att efterkomma de obligatoriska bestämmelserna i föreliggande avtal.
 - 3.3 Deras utfästelse att efterkomma de fakultativa bestämmelser som ömsesidigt valts och överenskommits.
 - 3.4 Ömsesidiga fullmakter från dessa byråer att i eget namn och på sina medlemmars vägnar reglera skadeanmälningar genom uppgörelse i godo eller att acceptera utomrättsligt eller rättsligt förfarande, som kan förväntas innebära betalning av ersättning till följd av sådan trafikolycka som avses i och omfattas av föreliggande avtal.
 - 3.5 Avtalets varaktighet är obegränsad, men ger varje kontrakterad byrå rätt att med tolv månaders varsel bryta avtalet, vilket samtidigt måste meddelas den andra parten samt Council of Bureau.
 - 3.6 Automatiskt hävande eller temporär annullering av avtalet, därest endera avtalsslutande byrån upphör att vara medlem av Council of Bureaux eller får sitt medlemskap tillfälligt indraget.
4. En mall för denna typ av avtal bifogas (bilaga III).

*Artikel 17***Undantag**

1. Utan hinder av vad som sägs i artikel 16 skall de nationella byråerna i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdets länder med stöd av föreskrifterna i artikel 2 i direktiv 72/166/EEG stadfästa sitt godkännande av föreliggande interna föreskrifter genom ett multilateralt avtal, vars ikraftträdandedatum fastställs av EU-kommissionen i samarbete med Council of Bureaux.
2. Byråer i länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får ansluta sig till detta multilaterala avtal genom att efterleva de föreskrifter som fastställts av den behöriga kommitté som avses i stadgan för Council of Bureaux.

AVSNITT V

FÖRFARANDE VID ÄNDRING AV DE INTERNA FÖRESKRIFTERNA (OBLIGATORISKA BESTÄMMELSER)*Artikel 18***Förfarande**

1. Endast Council of Bureaux generalförsamling är behörig att ändra föreliggande interna föreskrifter.
2. Utan hinder av vad som sägs här ovan, är enbart den kommitté som avses i stadgan för Council of Bureaux behörig att ändra bestämmelserna i avsnitt III.
 - a) Dessa bestämmelser är bindande för sådana byråer som, ehuru de icke är medlemmar av kommittén, har valt att tillämpa avsnitt III i sina avtalsreglerade relationer med andra byråer.
 - b) Endast byråer i länder inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är behöriga att ändra artikel 4.2.

AVSNITT VI

SKILJEFÖRFARANDE (OBLIGATORISKA BESTÄMMELSER)*Artikel 19***Skiljedoms klausul**

Alla tvister som uppkommer på grund av eller i samband med föreliggande avtal skall lösas med tillämpning av Förenta nationernas kommissions för internationell handelsrätt (UNCITRAL) regler för skiljedom i dess vid aktuell tidpunkt gällande lydelse.

Council of Bureaux skall besluta om skiljemännens arvode och ersättningsgilla kostnader.

Det åligger ordföranden i Council of Bureaux att utse skiljemän; vid dennes indisponibilitet åvilar denna uppgift valberedningens ordförande.

Skiljenämnden skall bestå av tre skiljemän.

Skiljedomsförhandlingarna skall föras på engelska och franska.

AVSNITT VII

IKRAFTTRÄDANDE (OBLIGATORISK BESTÄMMELSE)*Artikel 20***Ikraftträdande**

Föreliggande avtal (Internal Regulations) träder i kraft den 1 juli 2003. Från och med detta datum ersätts Uniform Agreement (UA) och det mellan byråerna tecknade multilaterala garantiavtalet (MGA) av detta avtal.

BILAGOR

Bilaga I: Rekommendation nr 5.

Bilaga II: Direktiv av den 24 april 1972 (72/166/EEG).

Bilaga III: Mall för avtal mellan byråer (se följande sida).

Byrån i

Medlem av Council of Bureaux

och

Byrån i

Medlem av Council of Bureaux

förbinder sig härmed att efterkomma de obligatoriska bestämmelserna i det avtal (Internal Regulations) som antagits av Council of Bureauxs generalförsamling den 30 maj 2002 och att efterkomma de fakultativa bestämmelserna i avsnitt Denna utfästelse skall även äga tillämpning på eventuella senare ändringar av ovan nämnda avtal.

Avtalsparterna tillerkänner varandra behörighet att acceptera utomrättsligt eller rättsligt förfarande, som kan förväntas innebära betalning av ersättning för skador och att i godo reglera eventuellt ersättningskrav i anledning av trafikolyckor i den mening som avses detta avtal.

Föreliggande avtal ingås på obestämd tid. Endera parten får häva det med tolv månaders varsel. Uppsägning skall samtidigt tillställas den andra avtalsparten och till Council of Bureaux generalsekreterare.

Vidare avtalas att föreliggande avtal skall automatiskt hävas eller temporärt annulleras, om endera undertecknaren upphör att vara medlem av Council of Bureaux eller får sitt medlemskap i Council indraget.

Föreliggande avtals ikraftträdandedatum kommer att meddelas parterna av Council of Bureaux generalsekreterare efter mottagande av ett exemplar som undertecknats av båda avtalsparterna.

TILLÄGG 2

UNDANTAG

ÖSTERRIKE

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

BELGIEN

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

SCHWEIZ (och LIECHTENSTEIN)

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

CYPERN

1. Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.
2. Fordon som tillhör militärmakten samt militär och civil personal som omfattas av internationella avtal.

TJECKIEN

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

TYSKLAND

1. Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.
2. Militärfordon som omfattas av villkoren i internationella avtal.

DANMARK (och FÄRÖARNA)

1. Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.
2. Militärfordon som omfattas av villkoren i internationella avtal.

FRANKRIKE (och MONACO)

Militärfordon som omfattas av villkoren i internationella avtal.

FINLAND

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND (och KANALÖARNA, GIBRALTAR och ISLE OF MAN)

NATO-fordon som omfattas av villkoren i Londonkonventionen av den 19 juni 1951 och Parisprotokollet av den 28 augusti 1952.

GREKLAND

1. Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna. (Gäller olyckor som inträffar den 1 oktober 1993 eller senare.)
2. Fordon som tillhör internationella organisationer (Gröna registreringsskyltar – med bokstäverna "CD" och "ΔΣ" följda av registreringsnumret).

3. Fordon som tillhör militärmakten samt militär och civil personal inom NATO (gula registreringsskyltar – med bokstäverna "EA" följda av registreringsnumret).
4. Fordon som tillhör grekiska försvaret (registreringsskyltar med bokstäverna "ES")
5. Fordon som tillhör de allierade styrkorna i Grekland (registreringsskyltar med bokstäverna "AFG").
6. Fordon med testskyltar (vita registreringsskyltar – med bokstäverna "ΔOK" följda av fyra siffror).

UNGERN

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

ITALIEN (samt SAN MARINO och VATIKANSTATEN)

1. Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.
2. Fordon som tillhör militärmakten samt militär och civil personal som omfattas av internationella avtal (exempelvis "AFI"-skyltar och internationella organisationer såsom NATO).
3. Fordon som saknar registreringsskylt (särskilt motorcyklar).
4. Jordbruksmaskiner (såsom traktorer, vagnar och alla andra fordon som är särskilt konstruerade för jordbruket).

IRLAND

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

ISLAND

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

LUXEMBURG

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

NORGE

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

NEDERLÄNDERNA

1. Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna. (Gäller olyckor som inträffar den 1 oktober 1993 eller senare.)
2. Privata fordon som tillhör nederländsk i Tyskland stationerad militärpersonal och deras familjer.
3. Fordon som tillhör tysk militär personal stationerad i Nederländerna.
4. Fordon som tillhör personal vid högkvarteret för de allierade stridskrafterna i Centraleuropa.
5. NATO-styrkornas tjänstefordon.

PORTUGAL

1. Jordbruksmaskiner och motoriserad mekanisk utrustning som enligt portugisisk lag inte kräver registreringsskyltar.
2. Fordon som tillhör främmande stater och internationella organisationer där Portugal ingår som medlemsstat (vita registreringsskyltar – röda siffror som föregås av bokstäverna "CD" eller "FM").
3. Fordon som tillhör portugisiska staten (svarta registreringsskyltar – vita siffror som föregås av bokstäverna "AM", "AP", "EP", "ME", "MG" eller "MX", beroende på vilket ministerium det gäller).

SVERIGE

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

SLOVAKIEN

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

SLOVENIEN

Fordon med tillfälliga registreringsskyltar som är inblandade i olyckor som inträffar senare än tolv månader efter det utgångsdatum som anges på de tillfälliga registreringsskyltarna.

TILLÄGG 3

FÖRBEHÅLL

FRANKRIKE

Artikel 11.2 i de interna bestämmelserna skall inte gälla Bureau Central Français förrän de franska reglerna har ändrats på ett sådant sätt att de är förenliga med avtalet eller ett avtal har undertecknats som möjliggör en tillämpning av artikeln.

ITALIEN

Artikel 11.2 i de interna bestämmelserna skall inte gälla Ufficio Centrale Italiano (UCI) förrän de regler som gäller i landet har ändrats på ett sådant sätt att de är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning.

PORTUGAL

Artikel 11.2 i de interna bestämmelserna skall inte gälla Gabinete Português de Carta Verde förrän de regler som gäller i landet har ändrats på ett sådant sätt att de är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning.

SCHWEIZ

Artikel 11.2 i de interna bestämmelserna skall inte gälla den internationella försäkringsbyrån i Schweiz förrän de regler som gäller i landet har ändrats på ett sådant sätt att de är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 juli 2003

om förlängning av den tidsperiod som föreskrivs i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG

[delgivet med nr K(2003) 2692]

(Text av betydelse för EES)

(2003/565/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/68/EG⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 tredje stycket i detta, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG fastställs att en medlemsstat, under tolv år efter anmälan av det direktivet, får godkänna att växtskyddsmedel, som innehåller verksamma ämnen som inte är förtecknade i bilaga I till det direktivet och som fanns på marknaden två år efter anmälan av direktivet, släpps ut på marknaden, medan de ämnena gradvis granskas inom ramen för ett arbetsprogram.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1112/2002⁽³⁾ fastställs genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG. Detta program pågår fortfarande och det har ännu inte varit möjligt att färdigställa besluten för ett antal verksamma ämnen.
- (3) Kommissionen lade fram sin rapport den 26 juli 2001⁽⁴⁾. I rapporten drogs slutsatsen att arbetet inte hade gått så snabbt som man ursprungligen hade förväntat sig och att tidsfristen därför borde förlängas för de verksamma ämnena för vilka industrin hade anmält ett åtagande att ta fram de nödvändiga akterna inom tidsfristerna.

- (4) För de verksamma ämnena bör den tidsperiod som fastställs i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG förlängas så att tiden räcker till för att lämna in de aktuella akterna och utvärdera dem.
- (5) Denna förlängning av tidsfristen påverkar inte möjligheten att införa eller inte införa enskilda verksamma ämnen i bilaga I till direktiv 91/414 enligt artikel 8.2 fjärde stycket i det direktivet.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den tidsperiod på tolv år som fastställs i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG förlängs fram till och med den 31 december 2008 för de verksamma ämnena som förtecknats i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177, 16.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 14.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 444 slutlig.

BILAGA

Förteckning över verksamma ämnen som avses i artikel 1

A. Kemiska verksamma ämnen

(2E,13Z)-Oktadekadien-1-yl-acetat	5-Deken-1-ol
(3E,13Z)-Oktadekadien-1-yl-acetat	5-Deken-1-yl-acetat
(3Z,13Z)-Oktadekadien-1-yl-acetat	6-Bensyladenin
(7E,9E)-Dodekadienyl-acetat	Ättiksyra
(7E,9Z)-Dodekadienyl-acetat	Aluminiumammoniumsulfat
(7Z,11E)-Hexadekadien-1-yl-acetat	Aluminiumfosfid
(7Z,11Z)-Hexadekadien-1-yl-acetat	Aluminiumsulfat
(9Z,12E)-Tetradekadien-1-yl-acetat	<i>Inom kategorin aminosyror följande:</i>
(E)-11-Tetradekenylacetat	Gamma-aminosmörtsyra
(E)-8-Dodekenylacetat	L-glutaminsyra
(E,E)-8,10-Dodekadien-1-ol	L-Tryptofan
(E/Z)-8-Dodekenylacetat	
(E/Z)-9-Dodeken-1-ol	Ammoniumacetat
(E/Z)-9-Dodekenylacetat	Ammoniumkarbonat
(Z)-11-Hexadecen-1-on	Antrakinin
(Z)-11-Hexadecen-1-yl-acetat	Azadiraktin
Z-11-Hexadekenal	Benolja
(Z)-11-Tetradecen-1-yl-acetat	Brodifakum
(Z)-13-Hexadecen-11-ynyl-acetat	Bromadiolon
(Z)-13-Oktadecenal	Kalciumkarbid
(Z)-7-Tetradekenal	Kalciumklorid
(Z)-8-Dodekenol	Koldioxid
(Z)-8-Dodekenylacetat	Kitosan
(Z)-9-Dodekenylacetat	Kloralos
Z-9-Hexadekenal	Klorfasinon
(Z)-9-Tetradekenylacetat	cis-Zeatin
(Z,Z,Z,Z)-7,13,16,19-Docosatetraen-1-yl-isobutytrat	Citronellol
1,4-Diaminobutan (Putrescin)	Citrusextrakt
1,7-Dioxaspiro-5,5-undekan	Cystein
1-Dekanol	Denatoniumbensoat
1-Naftylacetamid	Didekyldimetylammoniumklorid
1-Naftylättiksyra	Difenakum
1-Naftylättiksyra-ethylester	Dodekan-1-yl-acetat
1-Tetradekanol	Dodekylalkohol
2,6,6-Trimetylbicyclo(3.1.1)hept-2-en-4-ol	EDTA och salter av detta
2-Naftyloxyacetamid	Etanol
2-Naftyloxiättiksyra	Etoxikin
2-Fenylfenol (inklusive natriumsalt)	Etylen
3,7,11-Trimetyl-1,6,10-dodekatrien-3-ol (Nerolidol)	Farnesol (Z,E)-3,7,11-trimetyl-2,6,10-dodekatrien-1-ol
3,7-Dimetyl-2,6-oktadien-1-ol (Geraniol)	

Inom kategorin fettsyror följande:

Dekansyra	Eukalyptusolja
Fettmetylester	Guajakträolja
Kaliumsalt av fettsyror	Vitlöksolja
Heptansyra	Citrongräsolja
Oktansyra	Mejramolja
Oleinsyra	Olivolja
Pelargonsyra	Apelsinolja
	Tallolja
Fettalkoholer	Raps- och rybsfröolja
Folsyra	Sojaolja
Formaldehyd	Grönmyntaolja
Myrsyra	Solrosolja
Vitlöksextrakt	Timjanolja
Gelatin	Ylangylangolja
Gibberellinsyra	Kaliumvätekarbonat
Gibberellin	Kaliumpermanganat
Glutaraldehyd	Pyretriner
Grapefruktfröextrakt	Kvartssand
Väteperoxid	Kvassia
Hydrolyserat protein	
Indolylättiksyra	<i>I kategorin avskräckande medel (doftämnen) av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung, följande:</i>
Indolylsmörsyra	Blodmjöl
Järnsulfat	Essentiella oljor
Kaolin	Fettsyror, fiskolja
Kiselgur (diatoméjord)	Fiskolja
Lecitin	Fårtalg
Kalciumsulfid	Tallolja
Magnesiumfosfid	Tallråolja
Maltodextrin	
Ringblommeextrakt	Rotenon
Metylnonylketon	Extrakt av marina alger
Extrakt av Mimosa Tenuiflora	Alger
Nikotin	Natriumaluminiumsilikat
Paraffinolja	Natriumvätekarbonat
Peppar	Natriumhypoklorit
Perättiksyra	Natriumlarylsulfat
Petroleumolja	Natriumdisulfid
Foxim	Natrium p-toluensulfonkloramid
	Svavel och svaveldioxid
<i>Inom kategorin växtoljor följande:</i>	Svavelsyra
Olja av svartvinbärsknoppar	Trikaliumfosfat
Citronellaolja	Trimetylaminhydroklorid
Klöverolja	Urea
Daphneolja	Vetegluten
Eterisk olja (Eugenol)	Zinkfosfid
Eteriska oljor	

B. Mikroorganismer

Bacillus sphaericus	Neodiprion sertifer nuclear polyhedrosis virus
Bacillus thuringiensis underart aizawai	Phlebiopsis gigantea
Bacillus thuringiensis underart israelensis	Streptomyces griseoviridis
Bacillus thuringiensis underart kurstaki	Trichoderma harzianum
Bacillus thuringiensis underart tenebrionis	Trichoderma polysporum
Beauveria bassiana	Trichoderma viride
Beauveria brongniartii (syn. B. tenella)	Verticillium dahliae
Cydia pomonella granulosus virus	Verticillium lecanii
Metarhizium anisopliae	

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 juli 2003

om det ekonomiska bidraget till förverkligande av åtgärder som medlemsstaterna planerar för år 2003 i syfte att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken

[delgivet med nr K(2003) 2693]

(2003/566/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2001/431/EG av den 28 maj 2001 om bidrag från gemenskapen till vissa av medlemsstaternas utgifter för att genomföra systemen för kontroll, inspektion och övervakning inom den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 13 i detta, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen har mottagit program från Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Nederländerna, Österrike, Portugal, Finland, Sverige och Förenade kungariket för de fiskekontroller dessa länder avser att utföra under perioden den 1 januari 2001–31 december 2003. Programmen innehåller även ansökningar om ekonomiskt bidrag för utgifter i samband med dessa program. Medlemsstaterna har lämnat in uppdaterade ansökningar för år 2003.

(2) De finansieringsansökningar som gäller åtgärder enligt artikel 2 i beslut 2001/431/EG kan komma i fråga för ett bidrag från gemenskapen. Med hänsyn särskilt till de bestämmelser som införs genom rådets förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽²⁾ lämnas förtur för åtgärder som gäller en utökning av systemet för satellitövervakning (VMS) till att omfatta fartyg som är kortare än 24 meter, genomförande av pilotprojekt för elektronisk uppgiftsöverföring eller för satellitbaserad fjärranalys för positionsbestämning av fiskefartyg samt utbildning av nationella tjänstemän.

(3) Det bör fastställas hur stor gemenskapens bidragssats skall vara för varje åtgärd, de villkor som skall gälla för bidraget samt, för varje medlemsstat och varje åtgärd, det totala beloppet för de bidragsberättigande utgifterna för år 2003.

(4) För att främja en utökning av satellitövervakningssystemet till att gälla också fartyg mellan 18 och 24 meter bör gemenskapsbidraget höjas så att det uppgår till mer

än 50 % av de stödberättigande utgifterna, utan att det tak som fastställs i artikel 11 i beslut 2001/431/EG därför överskrids.

(5) Med tillämpning av artikel 15 i beslut 2001/431/EG är medlemsstaterna skyldiga att verkställa sina utgifter inom ett år efter det att det rättsliga och ekonomiska åtagandet gjorts. Åtagandet skall göras senast under kalenderåret efter det år då kommissionens beslut meddelades.

(6) Med tillämpning av artikel 17.1 i beslut 2001/431/EG är medlemsstaterna skyldiga att till kommissionen lämna in sina ansökningar om ersättning för utgifter senast den 31 maj året efter det år då utgifterna beviljades.

(7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta beslut fastställs, för år 2003, storleken på de bidragsberättigande utgifterna för varje medlemsstat, bidragssatsen för gemenskapens ekonomiska bidrag och de villkor som gäller för bidraget, under förutsättning att de bidragsberättigande utgifterna verkligen används till genomförandet av programmen för fiskerikontroll.

Artikel 2

Utgifter för installation av den datautrustning och de datanät som behövs för utbyte av kontrolluppgifter skall berättiga till ett bidrag på högst 50 % av bidragsberättigande utgifter, inom ramen för de belopp som anges i bilaga I.

Artikel 3

Utgifter för experimentverksamhet och för införande av ny teknologi för att förbättra kontrollen av annan fiskeverksamhet än den som avses i artiklarna 4 och 5 skall berättiga till ett bidrag på högst 50 % av bidragsberättigande utgifter, inom ramen för de belopp som anges i bilaga II.

⁽¹⁾ EGT L 154, 9.6.2001, s. 22.⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

Artikel 4

Utgifter för investeringar för att utvidga satellitövervakningssystemet till att gälla fartyg med en total längd på mellan 18 och 24 meter skall berättiga till ett bidrag på högst 100 % av bidragsberättigande utgifter, om nedanstående villkor iakttas och inom ramen för de belopp som anges i bilaga III:

- Den maximala kostnad som är godtagbar för införskaffande av satellitövervakningsutrustning installerad på gemenskapens fiskefartyg skall vara högst 4 500 euro per fartyg.
- Den maximala bidragsnivån vad gäller införskaffande av denna satellitövervakningsutrustning skall reduceras till 50 % för den del av utgifterna som överskrider 1 500 euro per fartyg.

Artikel 5

Utgifter för pilotprojekt rörande elektronisk uppgiftsöverföring och utrustning för fjärranalys skall berättiga till ett bidrag på högst 100 % av bidragsberättigande utgifter, inom ramen för de belopp som anges i bilaga IV.

Artikel 6

Utgifter för utbildning av nationella tjänstemän knutna till kontrollverksamheten skall berättiga till ett bidrag på högst 50 % av bidragsberättigande utgifter, inom ramen för de belopp som anges i bilaga V.

Artikel 7

Utgifter för förvärv eller modernisering av fartyg eller luftfartyg som används för kontroll, inspektion eller övervakning av fiskeverksamhet skall berättiga till ett ekonomiskt bidrag på 35 % av de bidragsberättigande utgifterna, inom ramen för de belopp som anges i bilaga VI.

Artikel 8

Utgifter för genomförande av ett system för utvärdering av utgifter som medges för kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken skall berättiga till ett ekonomiskt bidrag på 50 % av stödberättigande utgifterna, inom ramen för de belopp som anges i bilaga VII.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall lämna in sina ansökningar om bidrag för sådana utgifter som avses i det här beslutet senast 31 maj 2006.

Artikel 10

Ansökningar om bidrag och förskott uttryckta i andra valutor än euro skall omräknas till euro enligt den växelkurs som gällde den månad då kommissionen mottog dessa ansökningar.

Artikel 11

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Irland, Republiken Italien, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 28 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	24 790	12 395
DANMARK	640 000	320 000
DEUTSCHLAND	360 000	180 000
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	923 812	461 906
FRANCE	153 000	76 500
IRELAND	615 552	307 776
ITALIA	1 141 370	570 685
NEDERLAND	443 732	221 866
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	74 820	37 410
SUOMI	900 000	450 000
SVERIGE	316 904	158 452
UNITED KINGDOM	527 662	431 448
		263 831
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	7 621 642	3 810 821

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
 BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	0	0
DANMARK	0	0
DEUTSCHLAND	127 824	63 912
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	755 470	377 735
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	1 106 400	553 200
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	134 000	67 000
SVERIGE	0	0
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	3 623 694	1 811 847

ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III —
BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	57 800	41 650
DANMARK	759 968	520 234
DEUTSCHLAND	468 000	234 000
ΕΛΛΑΣ	1 276 000	435 000
ESPAÑA	3 150 000	2 100 000
FRANCE	2 100 000	1 500 000
IRELAND	690 000	450 000
ITALIA	11 564 347	3 387 000
NEDERLAND	974 406	661 953
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	1 939 868	1 218 000
SUOMI	176 000	96 000
SVERIGE	351 470	210 000
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	23 507 859	10 853 837

ANEXO IV — BILAG IV — ANHANG IV — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ANNEX IV — ANNEXE IV — ALLEGATO IV —
BIJLAGE IV — ANEXO IV — LIITE IV — BILAGA IV

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	50 000	50 000
DANMARK	400 000	400 000
DEUTSCHLAND	0	0
ΕΛΛΑΣ	0	0
ESPAÑA	0	0
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	950 000	475 000
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	259 945	259 945
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	1 659 945	1 184 945

ANEXO V — BILAG V — ANHANG V — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V — ANNEX V — ANNEXE V — ALLEGATO V —
BIJLAGE V — ANEXO V — LIITE V — BILAGA V

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	9 914	4 957
DANMARK	100 000	50 000
DEUTSCHLAND	20 713	10 357
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	239 793	119 897
FRANCE	70 000	35 000
IRELAND	135 226	0
ITALIA	1 142 116	571 058
NEDERLAND	68 680	34 340
ÖSTERREICH	19 259	9 630
PORTUGAL	0	0
SUOMI	20 000	10 000
SVERIGE	27 319	13 660
UNITED KINGDOM	265 118	132 559
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	3 618 138	1 741 458

ANEXO VI — BILAG VI — ANHANG VI — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI — ANNEX VI — ANNEXE VI — ALLEGATO VI —
BIJLAGE VI — ANEXO VI — LIITE VI — BILAGA VI

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	346 510	80 500
DANMARK	4 030 000	0
DEUTSCHLAND	3 613 625	0
ΕΛΛΑΣ	1 100 000	385 000
ESPAÑA	15 118 519	2 832 199
FRANCE	4 600 000	0
IRELAND	9 831 503	3 244 500
ITALIA	350 000	122 500
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	8 170 400	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	4 458 529	1 560 485
UNITED KINGDOM	14 356 620	4 456 059
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	65 975 306	12 681 243

ANEXO VII — BILAG VII — ANHANG VII — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII — ANNEX VII — ANNEXE VII —
ALLEGATO VII — BIJLAGE VII — ANEXO VII — LIITE VII — BILAGA VII

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	0	0
DANMARK	0	0
DEUTSCHLAND	0	0
ΕΛΛΑΣ	400 000	200 000
ESPAÑA	0	0
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	0	0
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	0	0
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/Yhte- ensä/Totalt	400 000	200 000

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2003/567/GUSP

av den 21 juli 2003

om genomförande av gemensamma ståndpunkt 1999/533/GUSP om Europeiska unionens bidrag i syfte att främja det snara ikraftträdandet av Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 1999/533/GUSP av den 29 juli 1999 om Europeiska unionens bidrag i syfte att främja det snara ikraftträdandet av Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar⁽¹⁾, särskilt artiklarna 1 och 4 i denna, jämförd med artikel 23.2 i Fördraget om Europeiska unionen, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 4 i gemensam ståndpunkt 1999/533/GUSP åtog sig Europeiska unionen att uppmana alla stater som inte redan har undertecknat och ratificerat Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (nedan kallat "CTBT-fördraget") att snarast göra detta, särskilt de stater som tas upp i den förteckning över de 44 stater vars ratificering är nödvändig för att CTBT-fördraget skall träda i kraft.
- (2) Det är lämpligt att bidra till att ett framgångsrikt resultat uppnås vid den tredje konferensen enligt artikel XIV i CTBT-fördraget, som kommer att äga rum i Wien den 3–5 september 2003, så att ratificeringen av detta fördrag kan påskyndas i syfte att underlätta dess snara ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom ramen för stödet till CTBT-fördragets snara ikraftträdande enligt artikel 1 i gemensam ståndpunkt 1999/533/GUSP skall Europeiska unionen uppmantra alla stater som inte redan har undertecknat och ratificerat CTBT-fördraget att snarast göra detta.

Europeiska unionen skall i detta syfte uppmantra

- a) i första hand de stater som tas upp i den förteckning över de 44 stater vars undertecknande och ratificering är nödvändig för att CTBT-fördraget skall träda i kraft,
- b) de stater som har undertecknat men inte ratificerat CTBT-fördraget, särskilt de stater där det internationella kontrollsystemets anläggningar kommer att vara placerade,

- c) de stater som ännu inte har undertecknat CTBT-fördraget, särskilt de stater där det internationella kontrollsystemets anläggningar kommer att vara placerade.

Artikel 2

Europeiska unionen skall stödja sammankallandet av konferensen i enlighet med artikel XIV i CTBT-fördraget på politisk nivå.

Artikel 3

För att påskynda ratificeringen av CTBT-fördraget och underlätta dess snara ikraftträdande får Europeiska unionen ta kontakt med regionala organisationer (t.ex. Afrikanska unionen, Amerikanska samarbetsorganisationen (OAS) och Sydostasiatiska nationers förbund (Asean)).

Artikel 4

Ordförandeskapet skall informera det provisoriska tekniska sekretariatet för CTBT-fördraget om genomförandet av artiklarna 1 och 2.

Artikel 5

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 6

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 21 juli 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 204, 4.8.1999, s. 1.

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT 2003/568/RIF
av den 22 juli 2003
om kampen mot korruption inom den privata sektorn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 29, 31.1 e och 34.2 b i detta,

med beaktande av Konungariket Danmarks initiativ, ⁽¹⁾

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, ⁽²⁾ och

av följande skäl:

- (1) I takt med globaliseringen har det under de senaste åren skett en ökning av den gränsöverskridande handeln med varor och tjänster. Mot denna bakgrund är det inte endast ett nationellt problem om det förekommer korruption inom den privata sektorn i en medlemsstat utan även ett gränsöverskridande problem, som mest effektivt bekämpas med en gemensam åtgärd från Europeiska unionens sida.
- (2) Den 27 september 1996 antog rådet akten om upprättande av ett protokoll till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen. ⁽³⁾ Protokoll, som trädde i kraft den 17 oktober 2002, innehåller definitioner av och harmoniserade straff för mutbrott och bestickning.
- (3) Rådet godkände den 26 maj 1997 en konvention om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i ⁽⁴⁾.
- (4) Den 22 december 1998 antog rådet även gemensam åtgärd 98/742/RIF rörande korruption inom den privata sektorn ⁽⁵⁾. I samband med antagandet av den gemensamma åtgärden avgav rådet också en förklaring, varav det framgår att rådet är enigt om att den gemensamma åtgärden utgör det första steget på EU-nivå i kampen mot sådan korruption och att det kommer att genomföras ytterligare åtgärder i ett senare skede mot bakgrund av resultatet av den bedömning som skall ske i enlighet med artikel 8.2 i den gemensamma åtgärden. Det föreligger ännu inte någon rapport om medlemsstaternas införlivande av den gemensamma åtgärden med nationell lagstiftning.

(5) Den 13 juni 2002 antog rådet rambeslut 2002/584/RIF om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽⁶⁾, i vilket korruption ingår i förteckningen över brott som faller inom räckvidden för den europeiska arresteringsordern enligt vilken det inte krävs kontroll i förväg av om det föreligger dubbel straffbarhet.

(6) Enligt artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen är det unionens mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, och detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet, vare sig denna är organiserad eller ej, inklusive korruption.

(7) Enligt punkt 48 i slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 är korruption en sektor med särskild betydelse när det gäller fastställande av minimibestämmelser för vad som utgör en straffbar handling i medlemsstaterna och de påföljder som skall tillämpas.

(8) En OECD-konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser antogs vid en förhandlingskonferens den 21 november 1997, och Europarådet har också antagit en straffrättslig konvention om korruption, som öppnades för undertecknande den 27 januari 1999. Till denna konvention fogas ett avtal om inrättande av en grupp av stater mot korruption (GRECO). Dessutom har det inletts förhandlingar om en FN-konvention om kamp mot korruption.

(9) Medlemsstaterna fäster särskild vikt vid kampen mot korruption inom såväl den offentliga som den privata sektorn, eftersom de anser att korruption inom båda dessa sektorer utgör ett hot mot rättssamhället samt snedvrider konkurrensen i samband med förvärv av varor eller kommersiella tjänster, och hindrar en sund ekonomisk utveckling. De medlemsstater som ännu inte har ratificerat Europeiska unionens konvention av den 26 maj 1997 och Europarådets konvention av den 27 januari 1999 kommer därför att överväga hur de skall kunna göra det snarast möjligt.

⁽¹⁾ EGT C 184, 2.8.2002, s. 5.

⁽²⁾ Yttrande av den 22.11.2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 195, 25.6.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

(10) Målet med detta rambeslut är i synnerhet att se till att såväl aktiv som passiv korruption inom den privata sektorn straffbeläggs i alla medlemsstater, att även juridiska personer kan ställas till ansvar för dessa brott och att påföljderna för brotten är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- *juridisk person*: var och en som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt offentliga internationella organisationer.
- *pliktförsummelse*: skall förstås i enlighet med nationell lagstiftning. Begreppet pliktförsummelse i nationell lagstiftning bör som ett minimum omfatta varje illojalt beteende som utgör en försummelse av en föreskriven plikt, eller, i förekommande fall, en försummelse av de yrkesmässiga föreskrifter eller regler som är tillämpliga inom den verksamhet som bedrivs av en person som i vilken egenskap som helst leder eller arbetar för ett företag inom den privata sektorn.

Artikel 2

Aktiv och passiv korruption inom den privata sektorn

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga följande gärningar när de begås avsiktligt och utförs i samband med kommersiell verksamhet.
 - a) Att direkt eller genom en mellanhand lova, erbjuda eller ge en person som i någon egenskap leder eller arbetar för ett företag inom den privata sektorn en otillbörlig förmån, oavsett art, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denna person i strid med sina skyldigheter skall utföra eller underlåta att utföra en handling.
 - b) Att i någon egenskap i ledande ställning eller som anställd i ett företag inom den privata sektorn direkt eller genom en mellanhand, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot en otillbörlig förmån, oavsett art, eller acceptera ett löfte om en sådan förmån, för att i strid med sina skyldigheter utföra eller underlåta att utföra en handling.
2. Punkt 1 skall tillämpas på affärsverksamhet som bedrivs inom vinstdrivande företag och ideella organisationer.
3. En medlemsstat kan förklara att den kommer att begränsa tillämpningsområdet för punkt 1 till sådana gärningar som innefattar, eller kan innefatta, snedvridning av konkurrensen i samband med förvärv av varor eller kommersiella tjänster.

4. De förklaringar som avses i punkt 3 skall lämnas till rådet när detta rambeslut antas och skall gälla under fem år från och med den 22 juli 2005.

5. Rådet skall, vid lämplig tidpunkt före den 22 juli 2010, se över denna artikel för att överväga om det skall vara möjligt att förnya förklaringar som lämnats i enlighet med punkt 3.

Artikel 3

Anstiftan, medhjälp, främjande

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga anstiftan, medhjälp och främjande av de gärningar som anges i artikel 2.

Artikel 4

Straffrättsliga och andra påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 skall beläggas med effektiva, proportionerliga och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de gärningar som avses i artikel 2 skall beläggas med ett maximalt straff på minst ett till tre års fängelse.
3. Varje medlemsstat skall, i enlighet med sina författningens regler och principer, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att en fysisk person som i samband med en viss affärsverksamhet har dömts för de gärningar som avses i artikel 2, vid behov, och åtminstone i de fall där han eller hon hade en ledande ställning i ett företag inom den berörda verksamheten, temporärt kan förbjudas att bedriva denna särskilda eller en jämförbar affärsverksamhet i en liknande ställning eller egenskap, om det som har fastställts ger anledning att tro att det finns en uppenbar risk för missbruk av ställning eller tjänsteställning genom aktiv eller passiv korruption.

Artikel 5

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att juridiska personer kan ställas till ansvar för de brott som avses i artiklarna 2 och 3 och som begås till förmån för dessa juridiska personer av någon person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på
 - a) befogenhet att företräda den juridiska personen, eller
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Utöver vad som redan angivits i punkt 1, skall varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till förmån för denna juridiska person begå ett sådant brott som anges i artiklarna 2 och 3.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 skall inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 6

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 5.1 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, som innefattar bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, såsom

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning, eller
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 5.2 skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 7

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet i fråga om de brott som avses i artiklarna 2 och 3, när brottet har begåtts

- a) helt eller delvis på medlemsstatens territorium,
- b) av en av dess medborgare, eller
- c) till förmån för en juridisk person som har sitt säte inom medlemsstatens territorium.

2. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa behörighetsreglerna i punkt 1 b och 1 c, när brottet har begåtts utanför dess territorium.

3. En medlemsstat som enligt nationell lagstiftning ännu inte medger utlämning av sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet i fråga om de brott som avses i artiklarna 2 och 3, när de har begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.

4. Medlemsstater som beslutar att tillämpa punkt 2 skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om detta, om så är lämpligt med angivande av de särskilda fall eller omständigheter då beslutet gäller.

Artikel 8

Upphävande

Gemensam åtgärd 98/742/RIF skall upphöra att gälla.

Artikel 9

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 22 juli 2005.

2. Medlemsstaterna skall senast samma dag till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av en rapport som utarbetats med hjälp av denna information och en skriftlig rapport från kommissionen skall rådet före den 22 oktober 2010 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 10

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut skall tillämpas i Gibraltar.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 22 juli 2003.

På rådets vägnar

G. ALEMANN

Ordförande